

Dziennik Urzędowy L 155

Unii Europejskiej

Wydanie polskie

Legislacja

Tom 51

13 czerwca 2008

Spis treści

I Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja jest obowiązkowa

ROZPORZĄDZENIA

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 525/2008 z dnia 12 czerwca 2008 r. ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw	1
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 526/2008 z dnia 12 czerwca 2008 r. zmieniające ceny reprezentatywne i kwoty dodatkowych należności przywozowych na niektóre produkty w sektorze cukru, ustalone rozporządzeniem (WE) nr 1109/2007, na rok gospodarczy 2007/2008	3
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 527/2008 z dnia 12 czerwca 2008 r. ustalające refundacje wywozowe dla cukru białego i cukru surowego wywożonych w stanie nieprzetworzonym	5
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 528/2008 z dnia 12 czerwca 2008 r. ustalające maksymalną refundację wywozową dla cukru białego w ramach stałego przetargu przewidzianego na mocy rozporządzenia (WE) nr 900/2007	7
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 529/2008 z dnia 12 czerwca 2008 r. stanowiące o nieudzielaniu zamówienia na cukier biały w ramach stałego przetargu przewidzianego w rozporządzeniu (WE) nr 1060/2007	8
★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 530/2008 z dnia 12 czerwca 2008 r. ustanawiające środki nadzwyczajne w odniesieniu do statków rybackich do połowów okrężnicą prowadzących połowy tuńczyka błękitnopłetwego w Oceanie Atlantyckim, na wschód od 45° długości geograficznej zachodniej, oraz w Morzu Śródziemnym	9
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 531/2008 z dnia 12 czerwca 2008 r. ustanawiające refundacje wywozowe dla syropów i niektórych innych produktów w sektorze cukru wywożonych w stanie nieprzetworzonym	11
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 532/2008 z dnia 12 czerwca 2008 r. zmieniające stawki refundacji do niektórych produktów z sektora cukru, wywożonych jako towary nieobjęte załącznikiem I do Traktatu	13

II Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja nie jest obowiązkowa

DECYZJE

Rada i Komisja

2008/438/WE, Euratom:

- ★ Decyzja Rady i Komisji z dnia 14 maja 2008 r. w sprawie zawarcia Protokołu do Układu o stabilizacji i stowarzyszeniu między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Byłą Jugosłowiańską Republiką Macedonii, z drugiej strony, w celu uwzględnienia przystąpienia Republiki Bułgarii i Rumunii do Unii Europejskiej 15

Rada

2008/439/WE:

- ★ Decyzja Rady z dnia 9 czerwca 2008 r. zmieniająca decyzję 2004/162/WE dotyczącą systemu opłat za dokowanie we francuskich departamentach zamorskich 17

Komisja

2008/440/WE:

- ★ Decyzja Komisji z dnia 28 listopada 2007 r. dotycząca programu działania w zakresie odpadów i zasobów (WRAP) w odniesieniu do papieru drukowego i papieru do pisania zgłoszonego przez Zjednoczone Królestwo, zarejestrowana jako dokument nr C 45/05 (notyfikowana jako dokument nr C(2007) 5421) ⁽¹⁾ 20

Sprostowania

- ★ Sprostowanie do rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiającego wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) (Dz.U. L 299 z 16.11.2007) 28

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

I

(Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja jest obowiązkowa)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 525/2008

z dnia 12 czerwca 2008 r.

ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 1580/2007 z dnia 21 grudnia 2007 r. ustanawiające przepisy wykonawcze do rozporządzeń Rady (WE) nr 2200/96, (WE) nr 2201/96 i (WE) nr 1182/2007 w sektorze owoców i warzyw⁽¹⁾, w szczególności jego art. 138 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie (WE) nr 1580/2007 przewiduje, w zastosowaniu wyników wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej, kryteria do ustalania przez Komisję standardowych wartości dla przywozu z krajów trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w jego Załączniku.

- (2) W zastosowaniu wyżej wymienionych kryteriów standardowe wartości w przywozie powinny zostać ustalone w wysokościach określonych w Załączniku do niniejszego rozporządzenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości w przywozie, o których mowa w art. 138 rozporządzenia (WE) nr 1580/2007, ustalone są zgodnie z tabelą zamieszczoną w załączniku.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 13 czerwca 2008 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 12 czerwca 2008 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 350 z 31.12.2007, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

do rozporządzenia Komisji z dnia 12 czerwca 2008 r. ustanawiającego standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)

Kod CN	Kod krajów trzecich ⁽¹⁾	Standardowa wartość w przywozie
0702 00 00	MA	71,0
	MK	36,7
	TR	75,8
	ZZ	61,2
0707 00 05	JO	151,2
	MK	23,0
	TR	98,9
	ZZ	91,0
0709 90 70	TR	99,8
	ZZ	99,8
0805 50 10	AR	110,6
	EG	150,8
	TR	129,5
	US	132,0
	ZA	121,2
	ZZ	128,8
0808 10 80	AR	106,5
	BR	97,9
	CL	94,9
	CN	91,5
	MK	63,0
	NZ	108,8
	US	118,9
	UY	80,4
	ZA	81,2
	ZZ	93,7
0809 10 00	TR	209,9
	US	317,3
	ZZ	263,6
0809 20 95	TR	462,1
	US	378,7
	ZZ	420,4
0809 30 10, 0809 30 90	EG	195,5
	US	200,1
	ZZ	197,8

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1833/2006 (Dz.U. L 354 z 14.12.2006, s. 19). Kod „ZZ” odpowiada „innym pochodzeniom”.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 526/2008**z dnia 12 czerwca 2008 r.****zmieniające ceny reprezentatywne i kwoty dodatkowych należności przywozowych na niektóre produkty w sektorze cukru, ustalone rozporządzeniem (WE) nr 1109/2007, na rok gospodarczy 2007/2008**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 318/2006 z dnia 20 lutego 2006 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków w sektorze cukru ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 951/2006 z dnia 30 czerwca 2006 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 318/2006 w odniesieniu do handlu z państwami trzecimi w sektorze cukru ⁽²⁾, w szczególności jego art. 36,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Ceny reprezentatywne i kwoty dodatkowych należności stosowanych do przywozu cukru białego, cukru surowego i niektórych syropów w odniesieniu do roku gospodarczego 2007/2008 zostały ustalone rozporządze-

niem Komisji (WE) nr 1109/2007 ⁽³⁾. Te ceny i kwoty zostały ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 512/2008 ⁽⁴⁾.

- (2) Dane, którymi obecnie dysponuje Komisja, prowadzą do zmiany wymienionych kwot, zgodnie z zasadami i szczegółowymi przepisami wykonawczymi przewidzianymi w rozporządzeniu (WE) nr 951/2006,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Ceny reprezentatywne i dodatkowe należności stosowane do przywozu produktów, o których mowa w art. 36 rozporządzenia (WE) nr 951/2006, ustalone rozporządzeniem (WE) nr 1109/2007 w odniesieniu do roku gospodarczego 2007/2008, zmienia się zgodnie z kwotami wskazanymi w Załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 13 czerwca 2008 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 12 czerwca 2008 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 58 z 28.2.2006, s. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1260/2007 (Dz.U. L 283 z 27.10.2007, s. 1). Rozporządzenie (WE) nr 318/2006 zastępuje się rozporządzeniem (WE) nr 1234/2007 (Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1) od dnia 1 października 2008 r.

⁽²⁾ Dz.U. L 178 z 1.7.2006, s. 24. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1568/2007 (Dz.U. L 340 z 22.12.2007, s. 62).

⁽³⁾ Dz.U. L 253 z 28.9.2007, s. 5.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 150 z 10.6.2008, s. 3.

ZAŁĄCZNIK

Zmienione ceny reprezentatywne i kwoty dodatkowych należności stosowanych przy przywozie cukru białego, cukru surowego i produktów określonych kodem 1702 90 95 mające zastosowanie od dnia 13 czerwca 2008 r.

(EUR)

Kod CN	Kwota ceny reprezentatywnej za 100 kg netto rozpatrywanego produktu	Kwota dodatkowej należności za 100 kg netto rozpatrywanego produktu
1701 11 10 ⁽¹⁾	19,90	6,35
1701 11 90 ⁽¹⁾	19,90	12,02
1701 12 10 ⁽¹⁾	19,90	6,16
1701 12 90 ⁽¹⁾	19,90	11,50
1701 91 00 ⁽²⁾	21,75	15,18
1701 99 10 ⁽²⁾	21,75	9,84
1701 99 90 ⁽²⁾	21,75	9,84
1702 90 95 ⁽³⁾	0,22	0,42

⁽¹⁾ Ustalenie dla jakości standardowej określonej w załączniku I pkt III rozporządzenia Rady (WE) nr 318/2006 (Dz.U. L 58 z 28.2.2006, s. 1).

⁽²⁾ Ustalenie dla jakości standardowej określonej w załączniku I pkt II rozporządzenia (WE) nr 318/2006.

⁽³⁾ Ustalenie dla 1 % zawartości sacharozy.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 527/2008**z dnia 12 czerwca 2008 r.****ustalające refundacje wywozowe dla cukru białego i cukru surowego wywożonych w stanie nieprzetworzonym**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 318/2006 z dnia 20 lutego 2006 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków w sektorze cukru ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 33 ust. 2 akapit drugi,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Artykuł 32 rozporządzenia (WE) nr 318/2006 stanowi, że różnica między cenami na rynku światowym na produkty wyszczególnione w art. 1 ust. 1 lit. b) tego rozporządzenia a cenami na te produkty na rynku wspólnotowym może być objęta refundacją wywozową.
- (2) Biorąc pod uwagę aktualną sytuację na rynku cukru, refundacje wywozowe powinny być ustalone zgodnie z zasadami i niektórymi kryteriami przewidzianymi w art. 32 i 33 rozporządzenia (WE) nr 318/2006.

(3) Artykuł 33 ust. 2 akapit pierwszy rozporządzenia (WE) nr 318/2006 stanowi, że ze względu na sytuację na rynku światowym lub szczególne wymagania niektórych rynków może zaistnieć konieczność zróżnicowania refundacji w zależności od miejsca przeznaczenia.

(4) Refundacją mogą być objęte jedynie te produkty, które są dopuszczone do swobodnego przepływu wewnątrz Wspólnoty i które spełniają wymogi rozporządzenia (WE) nr 318/2006.

(5) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Cukru,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Refundacje wywozowe przewidziane w art. 32 rozporządzenia (WE) nr 318/2006 przyznaje się w odniesieniu do produktów i ilości określonych w Załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 13 czerwca 2008 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 12 czerwca 2008 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 58 z 28.2.2006, s. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1260/2007 (Dz.U. L 283 z 27.10.2007, s. 1). Rozporządzenie (WE) nr 318/2006 zastępuje się rozporządzeniem (WE) nr 1234/2007 (Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1) od dnia 1 października 2008 r.

ZAŁĄCZNIK

Refundacje wywozowe do cukru białego i cukru surowego wywożonych w stanie nieprzetworzonym mające zastosowanie od dnia 13 czerwca 2008 r.

Kod produktu	Miejsce przeznaczenia	Jednostka miary	Wysokość refundacji
1701 11 90 9100	S00	EUR/100 kg	25,16 ⁽¹⁾
1701 11 90 9910	S00	EUR/100 kg	25,16 ⁽¹⁾
1701 12 90 9100	S00	EUR/100 kg	25,16 ⁽¹⁾
1701 12 90 9910	S00	EUR/100 kg	25,16 ⁽¹⁾
1701 91 00 9000	S00	EUR/1 % sacharozy × 100 kg produktu netto	0,2735
1701 99 10 9100	S00	EUR/100 kg	27,35
1701 99 10 9910	S00	EUR/100 kg	27,35
1701 99 10 9950	S00	EUR/100 kg	27,35
1701 99 90 9100	S00	EUR/1 % sacharozy × 100 kg produktu netto	0,2735

NB: Miejsca przeznaczenia są określone w następujący sposób:

S00 — Wszystkie miejsca przeznaczenia, z wyjątkiem następujących:

- a) krajów trzecich: Andory, Liechtensteinu, Stolicy Apostolskiej (Państwa Watykańskiego), Chorwacji, Bośni i Hercegowiny, Serbii (*), Czarnogóry, Albanii oraz Byłej Jugosłowiańskiej Republiki Macedonii;
- b) terytoriów państw członkowskich UE, które nie stanowią części obszaru celnego Wspólnoty: Wysp Owczych, Grenlandii, wyspy Helgoland, Ceuty, Melilli, gmin Livigno i Campione d'Italia oraz obszarów Republiki Cypryjskiej, nad którymi rząd Republiki Cypryjskiej nie sprawuje faktycznej kontroli;
- c) terytoriów europejskich, za których stosunki zewnętrzne odpowiedzialne jest państwo członkowskie i które nie stanowią części obszaru celnego Wspólnoty: Gibraltaru.

(*) W tym Kosowo, zgodnie z rezolucją 1244 Rady Bezpieczeństwa ONZ z dnia 10 czerwca 1999 r.

(1) Kwota ta ma zastosowanie w odniesieniu do cukru surowego z uzyskiem wynoszącym 92 %. W przypadku gdy uzysk wywożonego cukru surowego ma wartość inną niż 92 %, w odniesieniu do każdej przedmiotowej operacji wywozu należy mającą zastosowanie kwotę refundacji przemnożyć przez współczynnik przeliczeniowy, który otrzymuje się przez podzielenie uzysku wywożonego cukru surowego, obliczonego zgodnie z przepisami pkt III ust. 3 załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 318/2006, przez 92.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 528/2008**z dnia 12 czerwca 2008 r.****ustalające maksymalną refundację wywozową dla cukru białego w ramach stałego przetargu przewidzianego na mocy rozporządzenia (WE) nr 900/2007**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 318/2006 z dnia 20 lutego 2006 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków w sektorze cukru ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 33 ust. 2 akapit drugi oraz akapit trzeci lit. b),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 900/2007 z dnia 27 lipca 2007 r. dotyczące stałego przetargu na ustalenie refundacji wywozowych na cukier biały do końca roku gospodarczego 2007/2008 ⁽²⁾ wymaga, by ogłoszono częściowe przetargi.
- (2) Zgodnie z art. 8 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 900/2007 oraz po dokonaniu analizy ofert przedstawionych w odpowiedzi na przetarg częściowy, zakoń-

czony w dniu 12 czerwca 2008 r., właściwym będzie ustalenie maksymalnych refundacji wywozowych dla tego przetargu.

- (3) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Cukru,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Dla częściowego przetargu, który zakończył się w dniu 12 czerwca 2008 r., maksymalna refundacja wywozowa dla produktu wymienionego w art. 1 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 900/2007 wynosi 32,350 EUR/100 kg.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 13 czerwca 2008 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 12 czerwca 2008 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 58 z 28.2.2006, s. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1260/2007 (Dz.U. L 283 z 27.10.2007, s. 1). Rozporządzenie (WE) nr 318/2006 zastępuje się rozporządzeniem (WE) nr 1234/2007 (Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1) od dnia 1 października 2008 r.

⁽²⁾ Dz.U. L 196 z 28.7.2007, s. 26. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 148/2008 (Dz.U. L 46 z 21.2.2008, s. 9).

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 529/2008**z dnia 12 czerwca 2008 r.****stanowiące o nieudzielaniu zamówienia na cukier biały w ramach stałego przetargu przewidzianego w rozporządzeniu (WE) nr 1060/2007**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 318/2006 z dnia 20 lutego 2006 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków w sektorze cukru ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 33 ust. 2 akapit drugi oraz akapit trzeci lit. b),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1060/2007 z dnia 14 września 2007 r. otwierające przetarg stały na odsprzedaż cukru znajdującego się w posiadaniu agencji interwencyjnych w Belgii, Republice Czeskiej, Hiszpanii, Irlandii, Włoszech, na Węgrzech, w Polsce, Słowacji i Szwecji z przeznaczeniem na wywóz ⁽²⁾ wymaga ogłoszenia przetargów częściowych.

- (2) Zgodnie z art. 4 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1060/2007 i po przeanalizowaniu ofert złożonych w odpowiedzi na przetarg częściowy zakończony w dniu 11 czerwca 2008 r. właściwe jest podjęcie decyzji o nieudzielaniu zamówienia w ramach przetargu częściowego.

- (3) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Cukru,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W ramach przetargu częściowego zakończonego w dniu 11 czerwca 2008 r. dla produktu określonego w art. 1 rozporządzenia (WE) nr 1060/2007 nie udziela się żadnego zamówienia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 13 czerwca 2008 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 12 czerwca 2008 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 58 z 28.2.2006 r., s. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1260/2007 (Dz.U. L 283 z 27.10.2007, s. 1). Rozporządzenie (WE) nr 318/2006 zastępuje się rozporządzeniem (WE) nr 1234/2007 (Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1) od dnia 1 października 2008 r.

⁽²⁾ Dz.U. L 242 z 15.9.2007 r., s. 8. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 148/2008 (Dz.U. L 46 z 21.2.2008, s. 9).

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 530/2008

z dnia 12 czerwca 2008 r.

ustanawiające środki nadzwyczajne w odniesieniu do statków rybackich do połowów okrężnicą prowadzących połowy tuńczyka błękitnopłetwego w Oceanie Atlantyckim, na wschód od 45° długości geograficznej zachodniej, oraz w Morzu Śródziemnym

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 2371/2002 z dnia 20 grudnia 2002 r. w sprawie ochrony i zrównoważonego wykorzystania zasobów rybołówstwa w ramach wspólnej polityki rybołówstwa⁽¹⁾, w szczególności jego art. 7 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Rozporządzenie Rady (WE) nr 40/2008 z dnia 16 stycznia 2008 r. ustalające uprawnienia do połowów na 2008 r. i związane z nimi warunki dla pewnych stad ryb i grup stad ryb, stosowane na wodach terytorialnych Wspólnoty oraz w odniesieniu do statków wspólnotowych na wodach, na których wymagane są ograniczenia połowowe⁽²⁾, ustala ilości tuńczyka błękitnopłetwego, które statki rybackie Wspólnoty mogą poławić w 2008 r. w Oceanie Atlantyckim na wschód od 45° długości geograficznej zachodniej oraz w Morzu Śródziemnym.

(2) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 446/2008 z dnia 22 maja 2008 r. dostosowujące niektóre kwoty połowowe dla tuńczyka błękitnopłetwego na 2008 r. zgodnie z art. 21 ust. 4 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2847/93 ustanawiającego system kontroli mający zastosowanie do wspólnej polityki rybołówstwa⁽³⁾ zmienia ilości tuńczyka błękitnopłetwego, które statki rybackie Wspólnoty mogą poławić w 2008 r. w Oceanie Atlantyckim na wschód od 45° długości geograficznej zachodniej oraz w Morzu Śródziemnym.

(3) Rozporządzenie Rady (WE) nr 1559/2007 z dnia 17 grudnia 2007 r. ustanawiające wieloletni plan odbudowy zasobów tuńczyka błękitnopłetwego we wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym i zmieniające rozporządzenie (WE) nr 520/2007⁽⁴⁾ wymaga, aby państwa członkowskie informowały Komisję o indywidualnych kwotach przyznanych ich statkom o długości powyżej 24 metrów.

(4) Wspólna polityka rybołówstwa ma na celu zapewnienie długoterminowej zdolności połowowej sektora poprzez zrównoważoną eksploatację żywych zasobów wodnych w oparciu o zasadę ostrożnego zarządzania.

(5) Zgodnie z art. 7 rozporządzenia (WE) nr 2371/2002, jeżeli istnieje dowód poważnego zagrożenia dla ochrony żywych zasobów wodnych, Komisja może zdecydować o zastosowaniu środków nadzwyczajnych, trwających nie dłużej niż sześć miesięcy.

(6) Z danych znajdujących się w posiadaniu Komisji oraz z informacji uzyskanych przez inspektorów Komisji podczas ich wizyt kontrolnych w przedmiotowych państwach członkowskich wynika, że uprawnienia do połowów tuńczyka błękitnopłetwego w Oceanie Atlantyckim, na wschód od 45° długości geograficznej zachodniej, oraz w Morzu Śródziemnym przyznane statkom rybackim do połowów okrężnicą pływającym pod banderą Grecji, Francji, Włoch, Cypru i Malty lub zarejestrowanym w tych państwach będą uznane za wyczerpane w dniu 16 czerwca 2008 r., a uprawnienia do połowów tego samego zasobu przyznane statkom rybackim do połowów okrężnicą pływającym pod banderą Hiszpanii lub zarejestrowanym w tym państwie będą uznane za wyczerpane w dniu 23 czerwca 2008 r.

(7) Komitet Naukowo-Badawczy Międzynarodowej Komisji ds. Ochrony Tuńczyka Atlantyckiego (ICCAT) uznał nadmierne zdolności połowowe floty za główny czynnik, który może prowadzić do załamania się stad tuńczyka błękitnopłetwego we wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym. Nadmierne zdolności połowowe floty stanowią poważne zagrożenie przekroczenia dozwolonego poziomu połowów. Oprócz tego dzienna zdolność połowowa pojedynczego statku rybackiego do połowów jedną okrężnicą jest tak duża, że dozwolone poziomy połowów mogą zostać osiągnięte lub przekroczone w bardzo krótkim czasie. W tej sytuacji przełowienie przez tę flotę stanowiłoby poważne zagrożenie dla ochrony zasobów tuńczyka błękitnopłetwego.

(8) Komisja monitorowała ściśle przestrzeganie przez państwa członkowskie wszystkich wymogów zawartych w odpowiednich przepisach wspólnotowych podczas sezonu połowowego tuńczyka błękitnopłetwego w 2008 r. Z informacji znajdujących się w jej posiadaniu oraz z informacji uzyskanych przez inspektorów Komisji wynika, że przedmiotowe państwa członkowskie nie zapewniły pełnej zgodności z wymogami zawartymi w rozporządzeniu (WE) nr 1559/2007.

⁽¹⁾ Dz.U. L 358 z 31.12.2002, s. 59. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 865/2007 (Dz.U. L 192 z 24.7.2007, s. 1).

⁽²⁾ Dz.U. L 19 z 23.1.2008, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 134 z 23.5.2008, s. 11.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 340 z 22.12.2007, s. 8.

- (9) W związku z tym konieczne jest, aby z dniem 16 czerwca 2008 r. Komisja zakazała połowów tuńczyka błękitnopłetwego w Oceanie Atlantyckim na wschód od 45° długości geograficznej zachodniej oraz w Morzu Śródziemnym przez statki rybackie do połowów okrężnicą pływające pod banderą Grecji, Francji, Włoch, Cypru i Malty lub zarejestrowane w tych państwach oraz z dniem 23 czerwca 2008 r. połowów tuńczyka błękitnopłetwego w Oceanie Atlantyckim na wschód od 45° długości geograficznej zachodniej oraz w Morzu Śródziemnym przez statki rybackie do połowów okrężnicą pływające pod banderą Hiszpanii lub zarejestrowane w tym państwie.
- (10) W celu wzmocnienia skuteczności tych środków, które mają na celu zapobieżenie poważnemu zagrożeniu dla ochrony zasobów tuńczyka błękitnopłetwego, należy ponadto nakazać podmiotom wspólnotowym, aby nie zgadzały się na wyładunki, umieszczanie w sadzach w celu tuczenia i w celach hodowlanych ani na przeladunki tuńczyka błękitnopłetwego złowionego przez statki rybackie do połowów okrężnicą w Oceanie Atlantyckim na wschód od 45° długości geograficznej zachodniej oraz w Morzu Śródziemnym,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Z dniem 16 czerwca 2008 r. zakazuje się połowów tuńczyka błękitnopłetwego w Oceanie Atlantyckim na wschód od 45° długości geograficznej zachodniej oraz w Morzu Śródziemnym przez statki rybackie do połowów okrężnicą pływające pod banderą Grecji, Francji, Włoch, Cypru i Malty lub zarejestrowane w tych państwach.

Zakazuje się również przechowywania na statku, umieszczania w sadzach w celu tuczenia i w celach hodowlanych, przeladunku, transferu i wyładunku ryb pochodzących z tych stad złowionych przez te statki po tej dacie.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 12 czerwca 2008 r.

Artykuł 2

Z dniem 23 czerwca 2008 r. zakazuje się połowów tuńczyka błękitnopłetwego w Oceanie Atlantyckim na wschód od 45° długości geograficznej zachodniej oraz w Morzu Śródziemnym przez statki rybackie do połowów okrężnicą pływające pod banderą Hiszpanii lub zarejestrowane w tym państwie.

Zakazuje się również przechowywania na statku, umieszczania w sadzach w celu tuczenia i w celach hodowlanych, przeladunku, transferu i wyładunku ryb pochodzących z tych stad złowionych przez te statki po tej dacie.

Artykuł 3

1. Z zastrzeżeniem ustępu drugiego, z dniem 16 czerwca 2008 r. podmioty wspólnotowe nie zgadzają się na wyładunki, umieszczanie w sadzach w celu tuczenia i w celach hodowlanych oraz na przeladunki na wodach i w portach Wspólnoty tuńczyka błękitnopłetwego złowionego przez statki rybackie do połowów okrężnicą w Oceanie Atlantyckim na wschód od 45° długości geograficznej zachodniej oraz w Morzu Śródziemnym.

2. Do dnia 23 czerwca 2008 r. dozwolone są wyładunki, umieszczanie w sadzach w celu tuczenia i w celach hodowlanych oraz przeladunki na wodach lub w portach Wspólnoty tuńczyka błękitnopłetwego złowionego w Oceanie Atlantyckim, na wschód od 45° długości geograficznej zachodniej, oraz w Morzu Śródziemnym przez statki rybackie do połowów okrężnicą pływające pod banderą Hiszpanii lub zarejestrowane w tym państwie.

Artykuł 4

Węście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się przez okres sześciu miesięcy.

W imieniu Komisji

Joe BORG

Członek Komisji

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 531/2008**z dnia 12 czerwca 2008 r.****ustanawiające refundacje wywozowe dla syropów i niektórych innych produktów w sektorze cukru wywożonych w stanie nieprzetworzonym**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 318/2006 z dnia 20 lutego 2006 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków w sektorze cukru ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 33 ust. 2 akapit drugi,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Artykuł 32 rozporządzenia (WE) nr 318/2006 stanowi, że różnica między cenami na rynku światowym na produkty wyszczególnione w art. 1 ust. 1 lit. c), d) i g) tego rozporządzenia a cenami na te produkty na rynku wspólnotowym może być objęta refundacją wywozową.
- (2) Biorąc pod uwagę aktualną sytuację na rynku cukru, refundacje wywozowe powinny być ustalone zgodnie z zasadami i kryteriami przewidzianymi w art. 32 i 33 rozporządzenia (WE) nr 318/2006.
- (3) Artykuł 33 ust. 2 akapit drugi rozporządzenia (WE) nr 318/2006 stanowi, że ze względu na sytuację na rynku światowym lub szczególne wymagania niektórych rynków może zaistnieć konieczność zróżnicowania refundacji w zależności od miejsca przeznaczenia.
- (4) Refundacją mogą być objęte jedynie te produkty, które są dopuszczone do swobodnego przepływu wewnątrz Wspólnoty i które spełniają wymogi rozporządzenia Komisji (WE) nr 951/2006 z dnia 30 czerwca 2006 r.

ustalającego szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia (WE) nr 318/2006 w odniesieniu do handlu z państwami trzecimi w sektorze cukru ⁽²⁾.

- (5) Refundacje wywozowe mogą zostać ustalone w celu zmniejszenia luki konkurencyjnej między wywozem Wspólnoty a wywozem państw trzecich. Wywóz wspólnotowy do niektórych bliskich miejsc przeznaczenia i do państw trzecich, przyznający produktom wspólnotowym preferencyjne traktowanie w przywozie, ma obecnie korzystną pozycję konkurencyjną. Refundacje wywozowe do tych miejsc przeznaczenia powinny być zatem zniesione.
- (6) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Cukru,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Refundacje wywozowe przewidziane w art. 32 rozporządzenia (WE) nr 318/2006 przyznaje się w odniesieniu do produktów i ilości określonych w Załączniku do niniejszego rozporządzenia, z zastrzeżeniem warunków, o których mowa w ust. 2 niniejszego artykułu.

2. Produkty kwalifikujące się do objęcia refundacją na mocy ust. 1 muszą spełniać wymogi określone w art. 3 i 4 rozporządzenia (WE) nr 951/2006.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 13 czerwca 2008 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 12 czerwca 2008 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 58 z 28.2.2006, s. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1260/2007 (Dz.U. L 283 z 27.10.2007, s. 1). Rozporządzenie (WE) nr 318/2006 zastępuje się rozporządzeniem (WE) nr 1234/2007 (Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1) od dnia 1 października 2008 r.

⁽²⁾ Dz.U. L 178 z 1.7.2006, s. 24. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1568/2007 (Dz.U. L 340 z 22.12.2007, s. 62).

ZAŁĄCZNIK

Refundacje wywozowe dla syropów i niektórych innych produktów w sektorze cukru wywożonych w stanie nieprzetworzonym obowiązujące od dnia 13 czerwca 2008 r.

Kod produktu	Miejsce przeznaczenia	Jednostka miary	Wysokość refundacji
1702 40 10 9100	S00	EUR/100 kg suchej masy	27,35
1702 60 10 9000	S00	EUR/100 kg suchej masy	27,35
1702 60 95 9000	S00	EUR/1 % sacharozy × 100 kg produktu netto	0,2735
1702 90 30 9000	S00	EUR/100 kg suchej masy	27,35
1702 90 71 9000	S00	EUR/1 % sacharozy × 100 kg produktu netto	0,2735
1702 90 95 9100	S00	EUR/1 % sacharozy × 100 kg produktu netto	0,2735
1702 90 95 9900	S00	EUR/1 % sacharozy × 100 kg produktu netto	0,2735 ⁽¹⁾
2106 90 30 9000	S00	EUR/100 kg suchej masy	27,35
2106 90 59 9000	S00	EUR/1 % sacharozy × 100 kg produktu netto	0,2735

NB: Miejsca przeznaczenia są określone w następujący sposób:

S00 — Wszystkie miejsca przeznaczenia, z wyjątkiem następujących:

- a) krajów trzecich: Andory, Liechtensteinu, Stolicy Apostolskiej (Państwa Watykańskiego), Chorwacji, Bośni i Hercegowiny, Serbii (*), Czarnogóry, Albanii oraz Byłej Jugosłowiańskiej Republiki Macedonii;
- b) terytoriów państw członkowskich UE, które nie stanowią części obszaru celnego Wspólnoty: Wysp Owczych, Grenlandii, wyspy Helgoland, Ceuty, Melilli, gmin Livigno i Campione d'Italia oraz obszarów Republiki Cypryjskiej, nad którymi rząd Republiki Cypryjskiej nie sprawuje faktycznej kontroli;
- c) terytoriów europejskich, za których stosunki zewnętrzne odpowiedzialne jest państwo członkowskie i które nie stanowią części obszaru celnego Wspólnoty: Gibraltaru.

(*) W tym Kosowo, zgodnie z rezolucją 1244 Rady Bezpieczeństwa ONZ z dnia 10 czerwca 1999 r.

(¹) Kwota podstawowa nie ma zastosowania do produktu określonego w pkt 2 Załącznika do rozporządzenia Komisji (EWG) nr 3513/92 (Dz.U. L 355 z 5.12.1992, s. 12).

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 532/2008**z dnia 12 czerwca 2008 r.****zmieniające stawki refundacji do niektórych produktów z sektora cukru, wywożonych jako towary nieobjęte załącznikiem I do Traktatu**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 318/2006 z dnia 20 lutego 2006 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku cukru ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 33 ust. 2 lit. a) oraz ust. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Stawki refundacji stosowane od dnia 30 maja 2008 r. do produktów wymienionych w Załączniku, wywożonych jako towary nieobjęte załącznikiem I do Traktatu, zostały ustalone rozporządzeniem Komisji (WE) nr 478/2008 ⁽²⁾.
- (2) Z zastosowania reguł i kryteriów zawartych w rozporządzeniu (WE) nr 478/2008 do informacji

posiadanych przez Komisję wynika, iż obecnie stosowane stawki refundacji wywozowych powinny zostać zmienione zgodnie z Załącznikiem do niniejszego rozporządzenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Stawki refundacji określone w rozporządzeniu (WE) nr 478/2008 zostają zmienione zgodnie z Załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 13 czerwca 2008 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 12 czerwca 2008 r.

W imieniu Komisji

Heinz ZOUREK

Dyrektor Generalny ds. Przedsiębiorstw i Przemysłu

⁽¹⁾ Dz.U. L 58 z 28.2.2006, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1260/2007 (Dz.U. L 283 z 27.10.2007, str. 1). Rozporządzenie (WE) nr 318/2006 zastępuje się rozporządzeniem (WE) nr 1234/2007 (Dz.U. L 299 z 16.11.2007, str. 1) od dnia 1 października 2008 r.

⁽²⁾ Dz.U. L 140 z 30.5.2008, str. 17.

ZAŁĄCZNIK

Stawki refundacji stosowane od dnia 13 czerwca 2008 r. do niektórych produktów z sektora cukru wywożonych jako towary nieobjęte załącznikiem I do Traktatu ⁽¹⁾

Kod CN	Opis	Stawka refundacji na 100 kg (w EUR)	
		W przypadku ustalania refundacji z wyprzedzeniem	Inne
1701 99 10	Cukier biały	27,35	27,35

⁽¹⁾ Stawki określone w niniejszym załączniku nie mają zastosowania do wywozu do Albanii, Chorwacji, Bośni i Hercegowiny, Serbii, Czarnogóry, Kosowa, Byłej Jugosłowiańskiej Republiki Macedonii, Andory, Gibraltaru, Ceuty, Melilli, Stolicy Apostolskiej (Państwa Watykańskiego), Liechtensteinu, gmin Livigno i Campione d'Italia, wyspy Helgoland, Grenlandii, Wysp Owczych i obszarów Republiki Cypryjskiej, nad którymi rząd Republiki Cypryjskiej nie sprawuje efektywnej kontroli, oraz do towarów wymienionych w tabelach I i II Protokołu nr 2 do umowy pomiędzy Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską z dnia 22 lipca 1972 r. wywożonych do Konfederacji Szwajcarskiej.

II

(Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja nie jest obowiązkowa)

DECYZJE

RADA I KOMISJA

DECYZJA RADY I KOMISJI

z dnia 14 maja 2008 r.

w sprawie zawarcia Protokołu do Układu o stabilizacji i stowarzyszeniu między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Byłą Jugosłowiańską Republiką Macedonii, z drugiej strony, w celu uwzględnienia przystąpienia Republiki Bułgarii i Rumunii do Unii Europejskiej

(2008/438/WE, Euratom)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ, ORAZ KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 310 w związku z art. 300 ust. 2 akapit pierwszy zdanie drugie oraz art. 300 ust. 3 akapit drugi,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Energii Atomowej, w szczególności jego art. 101 akapit drugi,

uwzględniając Akt przystąpienia Bułgarii i Rumunii, w szczególności jego art. 6 ust. 2,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając zgodę Parlamentu Europejskiego ⁽¹⁾,

uwzględniając zgodę Rady, zgodnie z art. 101 Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Energii Atomowej,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Protokół do Układu o stabilizacji i stowarzyszeniu między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami

⁽¹⁾ Zgoda z dnia 23 kwietnia 2008 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

członkowskimi, z jednej strony, a Byłą Jugosłowiańską Republiką Macedonii, z drugiej strony, w celu uwzględnienia przystąpienia Republiki Bułgarii i Rumunii do Unii Europejskiej został podpisany w imieniu Wspólnoty Europejskiej i państw członkowskich w dniu 18 lutego 2008 r. zgodnie z decyzją Rady 2008/273/WE ⁽²⁾.

(2) Do czasu jego wejścia w życie protokół stosowany jest tymczasowo od dnia przystąpienia.

(3) Protokół powinien zostać zawarty,

STANOWIĄ, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

Niniejszym zatwierdza się w imieniu Wspólnoty Europejskiej, Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej oraz państw członkowskich Protokół do Układu o stabilizacji i stowarzyszeniu między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Byłą Jugosłowiańską Republiką Macedonii, z drugiej strony, w celu uwzględnienia przystąpienia Republiki Bułgarii i Rumunii do Unii Europejskiej.

Tekst protokołu jest dołączony do niniejszej decyzji ⁽³⁾.

⁽²⁾ Dz.U. L 99 z 10.4.2008, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 99 z 10.4.2008, s. 2.

Artykuł 2

Przewodniczący Rady, w imieniu Wspólnoty Europejskiej i jej państw członkowskich, składa dokumenty zatwierdzające przewidziane w art. 11 protokołu. Przewodniczący Komisji składa równocześnie dokumenty zatwierdzające w imieniu Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej.

Sporządzono w Brukseli, dnia 14 maja 2008 r.

W imieniu Rady

A. BAJUK

Przewodniczący

W imieniu Komisji

José Manuel BARROSO

Przewodniczący

RADA

DECYZJA RADY

z dnia 9 czerwca 2008 r.

zmieniająca decyzję 2004/162/WE dotyczącą systemu opłat za dokowanie we francuskich departamentach zamorskich

(Jedynie tekst w języku francuskim jest autentyczny)

(2008/439/WE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając decyzję Rady 2004/162/WE z 10 lutego 2004 r. dotyczącą systemu opłat za dokowanie we francuskich departamentach zamorskich i przedłużającą okres ważności decyzji 89/688/EWG⁽¹⁾, w szczególności jej art. 3,

uwzględniając wniosek Komisji,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Decyzją 2004/162/WE władze francuskie zostały uprawnione do stosowania zwolnień lub obniżek podatku od dokowania w odniesieniu do produktów wytwarzanych lokalnie we francuskich departamentach zamorskich, wymienionych w jej załączniku. W zależności od produktów i danego departamentu zamorskiego maksymalne dopuszczone zróżnicowanie stawek opodatkowania wynosi 10, 20 lub 30 punktów procentowych.
- (2) Wspomniana decyzja przewiduje uaktualnienie wykazów produktów określonych w jej załączniku ze względu na pojawienie się nowej produkcji we francuskich departamentach zamorskich i przyjęcie środków nadzwyczajnych, jeżeli niektóre praktyki handlowe zagrażają lokalnej produkcji.
- (3) Władze francuskie przedstawiły Komisji wniosek o uaktualnienie wykazów produktów, które kwalifikują się do objęcia zróżnicowanym opodatkowaniem, poprzez dodanie nowych produktów. W odniesieniu do każdego z produktów, o których mowa, wniosek władz francuskich został rozpatrzony w świetle warunków określonych w decyzji 2004/162/WE. Nowe produkty są efektem działalności produkcyjnej podjętej w Gujanie Francuskiej po zgłoszeniu przez władze francuskie wniosku z dnia 14 marca 2003 r., który doprowadził do przyjęcia decyzji 2004/162/WE. Produkty te nie mogły więc być umieszczone w wykazach produktów w załączniku do decyzji 2004/162/WE. Jeden z dwóch

warunków wymienionych w art. 3 wymienionej decyzji jest zatem spełniony.

- (4) Należy rozpatrzyć niedogodności, z którymi stykają się te nowe produkty w porównaniu z produktami pochodzącymi z zewnątrz ze względu na zwiększone koszty wytwarzania tych produktów poniesione przez małe najczęściej przedsiębiorstwa prowadzące działalność produkcyjną w Gujanie Francuskiej. Wyższe koszty są spowodowane zwłaszcza oddaleniem, trudnym klimatem i niewielkim rozmiarem rynku lokalnego. I tak, oddalenie jest przyczyną wysokich kosztów transportu i, ze względu na czas transportu, zmusza przedsiębiorstwa do dysponowania większymi zapasami surowców i części zamiennych do naprawy maszyn stosowanych przy produkcji. Podobnie, niewielki rozmiar rynku lokalnego często prowadzi do nadmiernej, w stosunku do wytworzonych ilości, wielkości instalacji produkcyjnych. Władze francuskie obliczyły koszty ponoszone z tytułu niedogodności w odniesieniu do każdej kategorii produktów wytwarzanych lokalnie na podstawie czynników właściwych dla każdej z kategorii.
- (5) W październiku 2003 r. powstało nowe przedsiębiorstwo, które rozpoczęło produkcję jogurtów i innych produktów na bazie mleka, takich jak ser biały (pozycja 0403 zawierająca podpozycje 0403 10 i 0403 90 według klasyfikacji nomenklatury Wspólnej Taryfy Celnej). Jednakże tylko produkcja jogurtów (pozycja 0403 10 według klasyfikacji nomenklatury Wspólnej Taryfy Celnej) była przewidziana w terminie zgłoszenia początkowego wniosku poprzedzającego rozpoczęcie działalności produkcyjnej. Okazuje się, że działalność rozwinięta przez przedsiębiorstwo dotyczy również produktów objętych pozycją 0403 90. Według danych przekazanych przez władze francuskie, lokalny koszt wytworzenia produktów, o których mowa, jest wyższy o ponad 20 % od kosztu wytworzenia podobnych produktów pochodzących z zewnątrz. Celem zrównoważenia niedogodności, z którą styka się ta nowa produkcja lokalna, należy włączyć, w odniesieniu do Gujany Francuskiej, pozycję 0403 90 do części B załącznika do decyzji 2004/162/WE zawierającego wykaz produktów lokalnych, w odniesieniu do których możliwe jest stosowanie stawki podatkowej różniącej się o dwadzieścia punktów procentowych w porównaniu z produktami niepochodzącymi z francuskich departamentów zamorskich.

(¹) Dz.U. L 52 z 21.2.2004, s. 64.

- (6) We wrześniu 2005 r. rozpoczęto działalność w zakresie palenia kawy. W tym samym czasie uruchamiana jest działalność rolnicza dotycząca produkcji kawy surowej, która to działalność ma dostarczać surowiec dla palarni kawy. Docelowo działalności te, uwzględnione łącznie, powinny zezwolić na częściowe zaspokojenie popytu na kawę w Gujanie Francuskiej. Według danych przekazanych przez władze francuskie lokalny koszt wytworzenia palonej kawy jest wyższy o ponad 20 % od kosztu wytworzenia palonej kawy pochodzącej z zewnątrz. Celem zrównoważenia niedogodności, z którą styka się ta nowa produkcja lokalna, należy włączyć, w odniesieniu do Gujany Francuskiej, kawę paloną (pozycja 0901 21 według klasyfikacji nomenklatury Wspólnej Taryfy Celnej) do części B załącznika do decyzji 2004/162/WE zawierającego wykaz produktów lokalnych, w odniesieniu do których możliwe jest stosowanie stawki podatkowej różniącej się o dwadzieścia punktów procentowych w porównaniu z produktami niepochodzącymi z francuskich departamentów zamorskich.
- (7) Z początkiem 2006 r. rozpoczęto działalność w zakresie wytwarzania czekolady i wyrobów z kakao (pozycje 1801, 1802, 1803, 1805 i 1806 według klasyfikacji nomenklatury Wspólnej Taryfy Celnej). W tym samym czasie uruchomiona została działalność rolnicza w zakresie produkcji kakao. Docelowo działalności te, uwzględnione łącznie, powinny zezwolić na częściowe zaspokojenie popytu na czekoladę w Gujanie Francuskiej. Według danych przekazanych przez władze francuskie lokalny koszt wytworzenia czekolady i wyrobów z kakao jest wyższy o ponad 20 % od kosztu wytworzenia podobnych produktów pochodzących z zewnątrz. Celem zrównoważenia niedogodności, z którą styka się produkcja lokalna, należy włączyć, w odniesieniu do Gujany Francuskiej, pozycje 1801, 1802, 1803, 1805 i 1806 do części B załącznika do decyzji 2004/162/WE zawierającego wykaz produktów lokalnych, w odniesieniu do których możliwe jest stosowanie stawki podatkowej różniącej się o dwadzieścia punktów procentowych w porównaniu z produktami niepochodzącymi z francuskich departamentów zamorskich.
- (8) We wrześniu 2005 r. powstało przedsiębiorstwo, które rozwinęło działalność w zakresie wytwarzania chipsów maniokowych, chipsów bananowych i orzeszków ziemnych palonych (pozycje 2008 11 i 2008 99 według klasyfikacji nomenklatury Wspólnej Taryfy Celnej). Według danych przekazanych przez władze francuskie lokalny koszt wytworzenia produktów, o których mowa, jest wyższy o ponad 20 % od kosztu wytworzenia podobnych produktów pochodzących z zewnątrz. Celem zrównoważenia niedogodności, z którą styka się ta nowa produkcja lokalna, należy włączyć, w odniesieniu do Gujany Francuskiej, pozycje 2008 11 i 2008 99 do części B załącznika do decyzji 2004/162/WE zawierającego wykaz produktów lokalnych, w odniesieniu do których możliwe jest stosowanie stawki podatkowej różniącej się o dwadzieścia punktów procentowych w porównaniu z produktami niepochodzącymi z francuskich departamentów zamorskich.
- (9) Przedsiębiorstwo wytwarzające piwo, założone w 2006 r., rozpoczęło w 2007 r. produkcję piwa (pozycja 2203 według klasyfikacji nomenklatury Wspólnej Taryfy Celnej). Według danych przekazanych przez władze francuskie lokalny koszt wytworzenia piwa jest wyższy o ponad 30 % od kosztu wytworzenia piwa pochodzącego z zewnątrz. Celem zrównoważenia wyżej wymienionej niedogodności, z którą styka się ta nowa produkcja lokalna, należy włączyć, w odniesieniu do Gujany Francuskiej, pozycję 2203 do części C załącznika do decyzji 2004/162/WE zawierającego wykaz produktów lokalnych, w odniesieniu do których możliwe jest stosowanie stawki podatkowej różniącej się o trzydzieści punktów procentowych w porównaniu z produktami niepochodzącymi z francuskich departamentów zamorskich.
- (10) Przedsiębiorstwo z Gujany Francuskiej rozpoczęło w ciągu 2005 r. działalność polegającą na odzyskiwaniu odpadowych łusek ryżu w celu wytworzenia produktu podobnego do torfu (paliwo, podściółka). Ta nowa działalność nie byłaby ekonomicznie opłacalna, gdyby w odniesieniu do torfu wytwarzanego poza Gujaną Francuską (pozycja 2703 według klasyfikacji nomenklatury Wspólnej Taryfy Celnej) nie mogła być stosowana w Gujanie Francuskiej zróżnicowana stawka opodatkowania. W istocie według danych przekazanych przez władze francuskie, i pomimo że chodzi o produkt pochodzący z utylizacji odpadów rolniczych, koszty przetworzenia są tak wysokie, że nie może on konkurować z torfem przywożonym do Gujany Francuskiej, nawet przy uwzględnieniu kosztów dostarczenia. Według władz francuskich, koszt wytworzenia tego produktu wyraźnie przewyższa koszt wytworzenia torfu ze względu na bardzo mały rozmiar gujańskiego przedsiębiorstwa, które rozwinęło tę działalność (6 zatrudnionych) oraz prawie rzemieślniczy charakter tej działalności, podczas gdy w Europie torf jest wytwarzany przemysłowo. Ponadto w Gujanie Francuskiej nie istnieje lokalna produkcja torfu. Nawet przy uwzględnieniu kosztów transportu torfu przywożonego z Europy koszt wytworzenia produktu na bazie łusek ryżu pozostaje wyższy o ponad 20 % od kosztu wytworzenia torfu. Bez zastosowania specjalnego środka działalność rozwinięta przez to gujańskie przedsiębiorstwo nie byłaby więc ekonomicznie opłacalna, stąd konieczność przywrócenia jej konkurencyjności. Celem zrównoważenia wyżej wymienionej niedogodności, z którą styka się ta nowa produkcja lokalna stanowiąca konkurencję dla produkcji torfu, należy włączyć, w odniesieniu do Gujany Francuskiej, pozycję 2703 do części B załącznika do decyzji 2004/162/WE zawierającego wykaz produktów lokalnych, w odniesieniu do których możliwe jest stosowanie stawki podatkowej różniącej się o dwadzieścia punktów procentowych w porównaniu z produktami niepochodzącymi z francuskich departamentów zamorskich. Chociaż ta zróżnicowana stawka dotyczy jedynie torfu, jej zastosowanie pozwoli na utrzymanie działalności związanej z produkcją nowego paliwa lokalnego, które zostanie opodatkowane stawką, jaka byłaby stosowana w odniesieniu do torfu wytwarzanego lokalnie, gdyby taka produkcja istniała.

(11) Przedsiębiorstwo z Gujany Francuskiej rozpoczęło w 2005 r. działalność w zakresie produkcji materiałów z pianki i wyrobów z polistyrenu (pozycje 3921 11 i 9404 21 według klasyfikacji nomenklatury Wspólnej Taryfy Celnej). Według danych przekazanych przez władze francuskie lokalny koszt wytworzenia produktów, o których mowa, jest wyższy o ponad 20 % od kosztu wytworzenia podobnych produktów pochodzących z zewnątrz. Celem zrównoważenia wyżej wymienionej niedogodności, z którą styka się ta nowa produkcja lokalna, należy włączyć, w odniesieniu do Gujany Francuskiej, pozycje 3921 11 i 9404 21 do części B załącznika do decyzji 2004/162/WE zawierającego wykaz produktów lokalnych, w odniesieniu do których możliwe jest stosowanie stawki podatkowej różniącej się o dwadzieścia punktów procentowych w porównaniu z produktami niepochodzącymi z francuskich departamentów zamorskich.

(12) Przedsiębiorstwo z Gujany Francuskiej rozpoczęło w 2005 r. produkcję kabin prysznicowych z PCV (pozycja 3922 10 według klasyfikacji nomenklatury Wspólnej Taryfy Celnej). Według danych przekazanych przez władze francuskie, lokalny koszt wytworzenia kabin prysznicowych jest wyższy o ponad 20 % od kosztu wytworzenia podobnych produktów pochodzących z zewnątrz. Celem zrównoważenia wyżej wymienionej niedogodności, z którą styka się ta nowa produkcja lokalna, należy włączyć, w odniesieniu do Gujany Francuskiej, pozycję 3922 10 do części B załącznika do decyzji 2004/162/WE zawierającego wykaz produktów lokalnych, w odniesieniu do których możliwe jest stosowanie stawki podatkowej różniącej się o dwadzieścia punktów procentowych w porównaniu z produktami niepochodzącymi z francuskich departamentów zamorskich.

(13) Przedsiębiorstwo z Gujany Francuskiej rozpoczęło w 2007 r. produkcję rynien cynkowych i miedzianych

(pozycje 7411, 7412, 7419 91, 7907 00 10 i 7907 00 90 według klasyfikacji nomenklatury Wspólnej Taryfy Celnej). Według danych przekazanych przez władze francuskie lokalny koszt wytworzenia produktów, o których mowa, jest wyższy o ponad 20 % od kosztu wytworzenia podobnych produktów pochodzących z zewnątrz. Celem zrównoważenia wyżej wymienionej niedogodności, z którą styka się ta nowa produkcja lokalna, należy włączyć, w odniesieniu do Gujany Francuskiej, pozycje 7411, 7412, 7419 91, 7907 00 10 i 7907 00 90 do części B załącznika do decyzji 2004/162/WE zawierającego wykaz produktów lokalnych, w odniesieniu do których możliwe jest stosowanie stawki podatkowej różniącej się o dwadzieścia punktów procentowych w porównaniu z produktami niepochodzącymi z francuskich departamentów zamorskich,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W załączniku do decyzji 2004/162/WE wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do Republiki Francuskiej.

Sporządzono w Luksemburgu, dnia 9 czerwca 2008 r.

W imieniu Rady

M. COTMAN

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

W załączniku do decyzji 2004/162/WE wprowadza się następujące zmiany:

1) w części B pkt 2 dodaje się następujące produkty:

„0403 90, 0901 21, 1801, 1802, 1803, 1805, 1806, 2008 11, 2008 99, 2703, 3921 11, 3922 10, 7411, 7412, 7419 91, 7907 00 10, 7907 00 90 i 9404 21”;

2) w części C pkt 2 dodaje się następujący produkt:

„2203”.

KOMISJA

DECYZJA KOMISJI

z dnia 28 listopada 2007 r.

dotycząca programu działania w zakresie odpadów i zasobów (WRAP) w odniesieniu do papieru drukowego i papieru do pisania zgłoszonego przez Zjednoczone Królestwo, zarejestrowana jako dokument nr C 45/05

(notyfikowana jako dokument nr C(2007) 5421)

(Jedynie tekst w języku angielskim jest autentyczny)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2008/440/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, a w szczególności jego art. 88 ust. 2 akapit pierwszy,

uwzględniając Porozumienie o Europejskim Obszarze Gospodarczym, a w szczególności jego art. 62 ust. 1 lit. a),

po wezwaniu zainteresowanych stron do przedstawienia uwag zgodnie z przywołanymi artykułami ⁽¹⁾ i po uwzględnieniu tych uwag,

a także mając na uwadze, co następuje:

W dniu 24 stycznia 2006 r. Zjednoczone Królestwo przesłało swoje uwagi w związku z decyzją o wszczęciu postępowania. Komisja otrzymała w dniach 10 i 14 lutego 2006 r. uwagi od M-Real, producenta papieru drukowego i papieru do pisania wytwarzanego z papieru pochodzącego z odzysku, posiadającego zakłady produkcyjne zlokalizowane w Zjednoczonym Królestwie i od Stowarzyszenia Przemysłu Papierniczego (ang. *Confederation of Paper Industry*, zwanego dalej „CPI”), reprezentującego przemysł papierniczy Zjednoczonego Królestwa. Zjednoczone Królestwo odpowiedziało na uwagi przekazane przez osoby trzecie w dniu 3 maja 2006 r. Dnia 19 marca 2007 r. Komisja zwróciła się do Zjednoczonego Królestwa z prośbą o dalsze informacje. Zjednoczone Królestwo odpowiedziało w dniu 11 maja 2007 r. W dniu 14 lipca 2007 r. władze Zjednoczonego Królestwa spotkały się z przedstawicielami Komisji. Zjednoczone Królestwo przekazało dalsze informacje w dniach 21 sierpnia 2007 r., 10 i 14 września 2007 r.

1. PROCEDURA

(1) Pismem z dnia 22 lipca 2005 r., zarejestrowanym przez Komisję w dniu 26 lipca 2005 r. pod numerem A/6948, Zjednoczone Królestwo zgłosiło Komisji program dotyczący zwiększenia, w ramach programu działania w zakresie odpadów i zasobów (WRAP), mocy produkcyjnych w odniesieniu do papieru drukowego i papieru do pisania wytwarzanego z włókien odzyskanych. Zgłoszenie zarejestrowano pod numerem N 364/05. Komisja zwróciła się pismem z dnia 9 września 2005 r., zarejestrowanym pod numerem D/56952, z prośbą o przedłożenie dalszych informacji. Zjednoczone Królestwo odpowiedziało pismem z dnia 28 października 2005 r., zarejestrowanym w dniu 7 listopada 2005 r. pod numerem A/38954.

(2) W dniu 7 grudnia 2005 r. Komisja postanowiła wszczęć postępowanie przewidziane w art. 88 ust. 2 Traktatu WE.

2. OPIS ŚRODKA POMOCY

Organ udzielający pomocy

(3) WRAP jest spółką zawiązaną przez rząd Zjednoczonego Królestwa wraz z innymi współnikami w celu wspierania zrównoważonego gospodarowania odpadami, a w szczególności wspierania efektywnych rynków materiałów i produktów pochodzących z odzysku. Jej głównym celem jest umożliwienie bardziej efektywnego funkcjonowania tych rynków poprzez stymulowanie popytu na materiały i produkty pochodzące z odzysku i w ten sposób poprawienie opłacalności ich zbiórki. Chociaż WRAP działa jako agenda pomocnicza rządu i realizuje jego politykę, ma formę prywatnej spółki. Wśród współników WRAP znajduje się kilku przedstawicieli branż przemysłu w pewnym stopniu zainteresowanych gospodarką odpadami, między innymi przedstawiciele Stowarzyszenia Przemysłu Papierniczego i Instytutu Gospodarki Odpadami (ang. *Chartered Institute of Waste Management*), organizacji charytatywnych, takich jak *Waste-watch*, oraz przedstawiciele władz zdecentralizowanych i brytyjskich władz rządowych.

⁽¹⁾ Dz.U. C 9 z 14.1.2006, str. 6.

Cele

- (4) Celem zgłoszonego programu jest poprawa sytuacji w zakresie zbiórki i recyklingu papieru drukowego i papieru do pisania z biur i przedsiębiorstw poprzez zwiększenie mocy przerobowych w ramach obowiązku zbierania dodatkowych ilości makulatury. Zjednoczone Królestwo oczekuje, że zwiększenie mocy przerobowych w połączeniu z prawnym obowiązkiem beneficjenta pomocy do wykorzystywania makulatury z nowych dodatkowych zbiorów przyczyni się do wzrostu netto ilości dodatkowej makulatury z papieru drukowego i papieru do pisania. Definicja papieru drukowego i papieru do pisania, stosowana przez władze Zjednoczonego Królestwa, obejmuje następujące rodzaje papieru bezdrzewnego: papier przeznaczony do publikacji drukowanych, papier do urzędzeń kopiujących/drukarek i papier do druku czasopism. Zjednoczone Królestwo wyłączyło z przetargu inne rodzaje papieru bezdrzewnego, takie jak papier bibułkowy i wszystkie rodzaje papieru zawierającego drewno. Obecnie większości papieru zużywanego przez biura i przedsiębiorstwa nie zbiera się i nie sortuje na potrzeby recyklingu, przede wszystkim ze względu na trudności techniczne, niskie koszty składowania odpadów i niestabilność cen. Dane statystyczne za 2006 r., pochodzące ze Stowarzyszenia Przemysłu Papierniczego, świadczą o tym, że w Zjednoczonym Królestwie poziom zbierania papieru drukowego i papieru do pisania wynosi ok. 10 %⁽¹⁾.

Przetarg

- (5) WRAP zamierza realizować powyższe cele poprzez oferowanie dotacji na zwiększenie mocy przetwórczych w zakresie papieru drukowego i papieru do pisania producentom papieru wykorzystującym jako surowiec wyjściowy w głównej mierze makulaturę z biur i przedsiębiorstw. Budżet tego środka wynosi od 6 mln GBP do 20 mln GBP (w przybliżeniu od 8,6 mln EUR do 28,6 mln EUR). Ten budżet będzie dotyczył okresu do dnia 31 marca 2011 r. Oczekuje się, że z pomocy skorzysta od dwóch do dziesięciu producentów papieru. Środki na finansowanie pomocy pochodzą z budżetu ogólnego Ministerstwa Środowiska, Żywności i Spraw Wsi (ang. *Department for Environment, Food and Rural Affairs*, DEFRA).
- (6) Zgłoszona pomoc ma zostać udzielona po przeprowadzeniu procedury przetargowej otwartej na konkurencję, wzorowanej na wspólnotowych procedurach udzielania zamówień publicznych. Szczególne znaczenie mają opisane poniżej warunki.

Źródła makulatury

- (7) Wśród zakwalifikowanych oferentów znajdują się ci, którzy prowadzą zbiórkę makulatury z papieru drukowego i papieru do pisania przede wszystkim w biurach

i przedsiębiorstwach. W związku z tym w zaproszeniu do składania ofert będzie zawarty zapis, że „surowce muszą pochodzić co najmniej z następujących źródeł, wymienionych w kolejności od najważniejszego:

- z biur lub obiektów niemieszkalnych/niebędących gospodarstwami domowymi, z których wcześniej nie były zbierane na potrzeby recyklingu,
- ze źródeł miejskich, z których wcześniej nie były zbierane na potrzeby recyklingu,
- z dotychczasowych źródeł”.

Ponadto co najmniej 50 % wykorzystywanej makulatury musi pochodzić z biur i przedsiębiorstw, a co najmniej 50 % wykorzystywanej makulatury – z nowych źródeł, z których wcześniej nie pozyskiwano surowców do recyklingu.

- (8) Władze Zjednoczonego Królestwa, przyznając w przetargu pierwszeństwo zbiórkom z biur i przedsiębiorstw w stosunku do pozostałych źródeł, liczą na to, że z dużym prawdopodobieństwem w wyniku przetargu zostanie wybrana nie oferta, która w znacznej części opiera się na makulaturze pochodzącej z gospodarstw domowych lub z dotychczasowych źródeł, lecz oferta dotycząca makulatury z bezdrzewnego papieru drukowego i papieru do pisania, pochodzącej z biur lub przedsiębiorstw.

Intensywność pomocy i koszty kwalifikowalne

- (9) Ostateczna intensywność pomocy przyznanej każdemu beneficjentowi zostanie określona podczas przetargu, natomiast maksymalna intensywność pomocy dla dużych przedsiębiorstw i MŚP wynosi odpowiednio 30 % i 40 %. Ta intensywność może być zwiększona o 5 %, jeżeli beneficjent znajduje się we wspieranym regionie w rozumieniu art. 87 ust. 3 lit. c), albo o 10 %, jeśli beneficjent znajduje się we wspieranym regionie w rozumieniu art. 87 ust. 3 lit. a).
- (10) Jeżeli cała inwestycja nie mogłaby być zrealizowana bez udziału pomocy, a jej część lub całość wykracza poza aktualny stan techniki, Zjednoczone Królestwo przyjmie tytułem odniesienia odpowiednią porównywalną inwestycję. Koszty kwalifikowalne będą wyliczone w ujęciu netto w stosunku do korzyści wynikających z każdego wzrostu mocy produkcyjnej, oszczędności uzyskanych w ciągu pierwszych pięciu lat życia inwestycji oraz dodatkowej pomocniczej produkcji zrealizowanej w tym pięcioletnim okresie.

⁽¹⁾ <http://www.paper.org.uk/info/reports/fact2006colour0707.pdf>

- (11) Jeżeli pomoc dotyczy na przykład inwestycji związanej z zakładem produkcji nowego papieru drukowego i papieru do pisania, wówczas zgodnie ze wspólnotowymi wytycznymi dotyczącymi pomocy państwa na rzecz ochrony środowiska naturalnego, zwanymi dalej „wytycznymi dotyczącymi pomocy na rzecz środowiska”⁽¹⁾, na koszty kwalifikowalne składają się koszty inwestycji związanej z nowym zakładem, pomniejszone o koszty porównywalnego tradycyjnego zakładu produkcji papieru drukowego i papieru do pisania. Jeżeli natomiast projekt dotyczy jedynie dodatkowej jednostki odbarwiania, tworzonej w uzupełnieniu do już istniejących jednostek odbarwiania, lub ma na celu budowę nowych tradycyjnych mocy produkcyjnych, jednak uzgodniono stworzenie dodatkowej jednostki odbarwiania z uwagi na spełnienie kryteriów programu, wówczas dodatkowe koszty inwestycji niezbędnej dla osiągnięcia celów środowiskowych będą wyłącznie kosztami inwestycji związanej z tymi dodatkowymi jednostkami odbarwiania.
- (12) Władze Zjednoczonego Królestwa zobowiązały się do corocznego przesyłania sprawozdania Komisji. To sprawozdanie będzie zawierało opis technicznie porównywalnej inwestycji, przyjętej dla każdego oferenta jako odniesienie w celu pomniejszenia kosztów kwalifikowalnych o koszty tej inwestycji porównywalnej, która nie zapewnia takiego samego poziomu ochrony środowiska naturalnego, zgodnie z zasadą określoną w pkt 37 wytycznych dotyczących pomocy na rzecz środowiska.
Inwestycja musi wykraczać poza „aktualny stan techniki”
- (13) Zjednoczone Królestwo będzie subsydiować tylko te inwestycje związane z produkcją papieru drukowego i papieru do pisania z odpadów z bezdrzewnej makulatury z papieru drukowego i papieru do pisania, które wykraczają poza aktualny stan techniki. Oznacza to, że w projektach należy uwzględnić nowe osiągnięcia technologiczne dotyczące infrastruktury i procesów, których stosowanie lub prezentacja pomogą w pokonaniu najważniejszej bariery technicznej w recyklingu papieru drukowego i papieru do pisania, jaką jest odbarwianie bezdrzewnej makulatury. Wysokoefektywny proces odbarwiania jest bardzo ważny, ponieważ użytkownicy papieru drukowego i papieru do pisania wymagają jasnego, czystego i białego papieru do drukowania. Zjednoczone Królestwo podało, że dokumenty biurowe drukuje się w następujących procesach drukowania:

Procesy drukowania dokumentów biurowych ()*

Dokumenty biurowe	Proces drukowania
Powielane na ksero-kopiarce; wydruki komputerowe	Kserowanie (laserowe) zazwyczaj monochromatyczne Drukowanie na drukarkach atramentowych, w szczególności w przypadku dokumentów wielobarwnych
Pisma, formularze itd.	Drukowanie offsetowe na gorąco (ang. <i>offset heat-set</i>) Offsetowe drukowanie arkuszowe Kserowanie Drukowanie na drukarkach atramentowych

(*) Carré B. i Magnin L., 7th Research Forum on Recycling, 2004.

(14) Istnieje jednak bardzo wiele rodzajów procesów drukowania (i ich liczba szybko rośnie), a uzyskiwane w ich wyniku produkty obecnie nie mogą być odbarwiane w sposób skuteczny i nieszkodliwy dla środowiska⁽²⁾. W tych procesach stosuje się farby i tusze, do których zaliczają się w szczególności tusze wodne, wśród nich wszystkie rodzaje tuszów do drukarek atramentowych, znaczna część tuszów i tonerów stałych oraz wszystkie tusze i tonery ciekłe pierwszej generacji. Tusze zawierające cząsteczki o wielkości od 10 µm do 100 µm mogą być w zasadzie odbarwione, lecz skuteczność tego procesu pogarsza się w znacznym stopniu w kierunku niższej i wyższej granicy tego zakresu⁽³⁾. Wyniki najnowszych badań naukowych świadczą o tym, że obecność zaledwie 10 % tuszów do drukarek atramentowych na bazie czarnych pigmentów w mieszaninie odzyskiwanego papieru wpływa na pogorszenie możliwości odbarwienia całej mieszaniny do tego stopnia, że nie nadaje się ona do produkcji papieru drukowego i papieru do pisania⁽⁴⁾.

(15) Działający obecnie producenci papieru z makulatury z papieru drukowego i papieru do pisania, tacy jak M-Real, korzystają z wyspecjalizowanych niszowych źródeł makulatury z papieru drukowego i papieru do pisania, takich jak drukarnie komercyjne, które stosują farby na ogół stosunkowo łatwe do usunięcia i dostarczają surowce solidnej i stabilnej jakości. Mieszana makulatura pochodząca z biur, której przerobu dotyczy przetarg, będzie się charakteryzowała znaczną zawartością tuszu do drukarek atramentowych i tonerów, które stwarzają nierozwiązane problemy technologiczne w procesie odbarwiania⁽⁵⁾.

(16) Oprócz spełnienia warunków o charakterze czysto technicznym każdy oferent będzie zobowiązany wykazać, że zamierza stosować technologię lub procesy, wykraczające poza dotychczas opracowane technologie będące obecnie w użyciu, tzn. „ekonomicznie opłacalne i wobec tego stosowane w ramach normalnej praktyki”.

Zgłoszenie indywidualnych przypadków przyznania dużych kwot pomocy

(17) Władze Zjednoczonego Królestwa zobowiązały się, zgodnie z pkt 76 wytycznych dotyczących pomocy na rzecz środowiska, do zgłoszenia każdego indywidualnego przypadku pomocy inwestycyjnej, przyznanej na podstawie zatwierzonego programu, jeżeli koszty kwalifikowalne przekraczają 25 mln EUR i jeżeli pomoc przekracza wartość ekwiwalentu dotacji brutto wynoszącego 5 mln EUR, oraz do tego, że nie udzieli takiej pomocy przed jej zatwierdzeniem przez Komisję.

(2) „Assessment of the changing print market and its potential consequences for the deinking sector”, Pira International (<http://www.piranet.com/>).

(3) B. Carré, L. Magnin i C. Atala, „Digital Prints: a survey of the various deinkability behaviours”, Centre Technique du Papier Grenoble.

(4) Table ronde européenne sur le désencrage des impressions numériques, Munich, 31 janvier 2007, Axel Fischer, INGEDE.

(5) Zob. np. dokumenty opracowane przez Międzynarodowe Stowarzyszenie Przemysłu Odbarwiania Makulatury (INGEDE). Wiele z nich znajduje się na stronie internetowej: <http://www.ingede.com/ingindex/publications.html>

(1) Dz.U. C 37 z 3.2.2001, str. 3.

Odpowiednie środki

- (18) Władze Zjednoczonego Królestwa zobowiązały się dostosować program do nowych wytycznych dotyczących pomocy na rzecz środowiska, gdy wejdą one w życie, i poinformować Komisję o odpowiednich środkach podjętych w celu takiego dostosowania.

3. POWODY WSZCZĘCIA POSTĘPOWANIA PRZEWI-DZIANEGO W ART. 88 UST. 2

- (19) W swojej decyzji o wszczęciu postępowania przewidzianego w art. 88 ust. 2 Traktatu Komisja wyraziła następujące wątpliwości odnośnie do zgodności programu.
- (20) Komisja miała wątpliwości co do tego, czy uzasadnienie użyte przez władze Zjednoczonego Królestwa, zgodnie z którym obecnie w UE odnotowuje się bardzo niski poziom udziału papieru z odzysku w procesie produkcji papieru drukowego i papieru do pisania, było wystarczające do stwierdzenia, że wytwarzanie papieru drukowego i papieru do pisania z włókien odzyskanych wykracza poza „aktualny stan techniki” we Wspólnocie.
- (21) Komisja miała wątpliwości, czy zwiększenie mocy produkcyjnych papieru w Zjednoczonym Królestwie jest konieczne w celu zwiększenia zapotrzebowania na pozysk makulatury.
- (22) Komisja miała wątpliwości, czy celem środka jest maksymalizacja korzyści dla środowiska naturalnego, ponieważ makulatura z papieru drukowego i papieru do pisania może być wykorzystywana do wytwarzania wielu innych produktów.
- (23) Komisja miała wątpliwości odnośnie do metody wyliczania kosztów kwalifikowalnych, zaproponowanej przez Zjednoczone Królestwo. Metoda początkowo zaproponowana przez władze Zjednoczonego Królestwa opierała się na założeniu, że jeżeli rynek nie wymusza podjęcia danej inwestycji, odpowiednimi kosztami kwalifikowalnymi są całkowite koszty inwestycji. Wobec tego koszty inwestycji odniesienia, w wyniku której powstają takie same moce produkcyjne, lecz która nie zapewnia takich samych korzyści dla środowiska, nie zostaną odliczone. Komisja uważa, że bez uwzględnienia takiej inwestycji odniesienia wyliczenie kosztów byłoby nieproporcjonalne i niezgodne z pkt 37 wytycznych dotyczących pomocy na rzecz środowiska.
- (24) I wreszcie Komisja miała wątpliwości, czy środek zaproponowany przez Zjednoczone Królestwo jest najmniej zakłócającym konkurencję środkiem rozwiązania przedmiotowego problemu.

4. UWAGI PRZEKAZANE PRZEZ STRONY TRZECIE

- (25) Zarówno M-Real, jak i CPI uznały, że program zaproponowany przez Zjednoczone Królestwo wykracza poza

aktualny stan techniki, nie podały jednak szczegółowych wyjaśnień. CPI potwierdziło także korzystny wpływ środka na środowisko i uznało, że program przyczyniał się do zakłócenia konkurencji.

5. UWAGI PRZEKAZANE PRZEZ ZJEDNOCZONE KRÓLESTWO

- (26) Po uruchomieniu procedury przez Komisję, Zjednoczone Królestwo podjęło dalsze zobowiązania dotyczące wdrożenia zgłoszonego programu (zob. sekcja 2) i przedstawiło kolejne informacje i argumenty, w celu wyjaśnienia wątpliwości Komisji. Zjednoczone Królestwo przedłożyło informacje naukowe i dane statystyczne dotyczące aktualnego stanu techniki w dziedzinie recyklingu papieru drukowego i papieru do pisania.
- (27) W opinii Zjednoczonego Królestwa, z punktu widzenia korzyści dla środowiska, używanie makulatury z papieru drukowego i papieru do pisania do produkcji nowego papieru drukowego i papieru do pisania jest bardziej efektywne niż wykorzystanie go do wytwarzania papieru bibułkowego lub jako paliwo do produkcji energii. Ponadto istniejąca infrastruktura i obecnie stosowane metody wykorzystania makulatury z papieru drukowego i papieru do pisania nie wystarczają do przetworzenia makulatury powstającej z tych rodzajów papieru. Oczekuje się, że w przyszłości ten problem będzie narastał, ponieważ zwiększa się zużycie makulatury z papieru drukowego i papieru do pisania, a w związku z tym wzrasta również ilość makulatury powstającej z tych rodzajów papieru. Dlatego też Zjednoczone Królestwo uważa, że poprzez stworzenie nowych sposobów jej wykorzystania można zmniejszyć ilość tej makulatury wywożonej na składowiska lub przekazywanej do wykorzystania w mniej efektywny sposób, jakim jest zużycie w formie paliwa.
- (28) Zjednoczone Królestwo stwierdziło, że powody niewydolności podstawowego rynku wynikają z braku zrównoważonego wykorzystania rosnących nadwyżek makulatury z papieru drukowego i papieru do pisania i że jest to główna przyczyna zaproponowania programu. Bezpośrednie stymulowanie mocy przerobowych jest zatem najlepszym sposobem zaradzenia niewydolności rynku i osiągnięcia korzyści dla środowiska.

6. OCENA ŚRODKA**6.1. Istnienie pomocy na podstawie art. 87 ust. 1 Traktatu WE**

- (29) Na mocy art. 87 ust. 1 Traktatu WE „wszelka pomoc przyznawana przez państwo członkowskie lub przy użyciu zasobów państwowych w jakiegokolwiek formie, która zakłóca lub grozi zakłóceniem konkurencji poprzez sprzyjanie niektórym przedsiębiorstwom lub produkcji niektórych towarów, jest niezgodna ze wspólnym rynkiem w zakresie, w jakim wpływa na wymianę handlową między państwami członkowskimi”.

- (30) W tym przypadku środek będzie finansowany z zasobów przyznanych przez państwo w ramach programu WRAP. Pomoc zostanie udzielona indywidualnym beneficjentom. Wprowadzenie konkurencyjnych procedur wyboru mogą zagwarantować, że kwota subsydium będzie ograniczona do minimum, jednakże pomocowy charakter środka nie zostanie wyeliminowany. Środek zakłóca lub grozi zakłóceniem konkurencji, ponieważ może pokryć znaczną część kosztów inwestycyjnych, a to pozwoliłoby beneficjentowi stosować niższe ceny za produkowany papier drukowy i papier do pisania. Środek będzie miał wpływ na rynek nowego papieru, ale także rynek makulatury będącej ważnym artykułem, na który istnieje popyt w przemyśle papierniczym. Środek może mieć wpływ na wymianę handlową między państwami członkowskimi, ponieważ zarówno nowy papier, jak i makulatura znajdują się w międzynarodowym obrocie handlowym. Znaczna ilość papieru zużywanego w Zjednoczonym Królestwie pochodzi z przywozu, przede wszystkim z innych państw członkowskich, a Zjednoczone Królestwo zalicza się do największych eksporterów makulatury⁽¹⁾.
- (31) Wobec powyższego program kwalifikuje się jako pomoc państwa na mocy art. 87 ust. 1 Traktatu WE.
- (32) Zgłaszając Komisji ten program, Zjednoczone Królestwo spełniło obowiązek ustanowiony w art. 88 ust. 3 Traktatu WE.
- 6.2. Zgodność pomocy na inwestycję dotyczącą zwiększenia ilości papieru przeznaczonego do odzysku na podstawie wytycznych dotyczących pomocy na rzecz środowiska**
- (33) Chociaż pomoc jest udzielana na cele ochrony środowiska, nie jest ona objęta zakresem pomocy na rzecz środowiska. Punkt 29 tych wytycznych nie stosuje się do pomocy na inwestycje związane ze zwiększeniem mocy przerobowych papieru, nawet jeśli przyczynią się one do wzrostu ilości odzyskiwanego papieru drukowego i papieru do pisania. Ten punkt ma zastosowanie do pomocy, która stanowi zachętę dla jej beneficjenta do ograniczenia własnych zanieczyszczeń. Nie ma on zastosowania do pomocy motywującej beneficjenta do ograniczania zanieczyszczeń wytwarzanych przez inne przedsiębiorstwa. Wytyczne dotyczące pomocy na rzecz środowiska opierają się na ogólnej zasadzie „zanieczyszczający płaci” i w każdej ich interpretacji należy tę zasadę bezwzględnie respektować. Taka interpretacja jest potwierdzona w pkt 18 lit. b) wytycznych dotyczących pomocy na rzecz środowiska, zgodnie z którym „pomoc może również działać jako środek zachęcający przedsiębiorstwa do osiągania norm wykraczających poza obowiązujące lub podejmowania dalszych inwestycji służących ograniczeniu zanieczyszczeń pochodzących z ich zakładów produkcyjnych” i jako taka została przyjęta przez Komisję w odniesieniu do innych inwestycji przyczyniających się do wzrostu mocy przerobowych papieru.
- (34) Program może przyczynić się do zwiększenia mocy produkcyjnych papieru drukowego i papieru do pisania, co doprowadziłoby do wzrostu ilości makulatury, która byłaby odzyskiwana jedynie częściowo. W każdym razie papier sprzedawany przez każdego z beneficjentów będzie stanowił jedynie część makulatury wykorzystywanej do produkcji papieru drukowego i papieru do pisania. W związku z tym Komisja uważa, że zwiększenie ilości papieru poddawanego recyklingowi przypuszczalnie nie spowoduje zmniejszenia zanieczyszczeń własnych beneficjenta. Jest natomiast bardziej prawdopodobne, że korzyści dla środowiska mogą wynikać z czynników mających pośredni wpływ na podaż makulatury i popyt na nią, które oddziałują na wszystkich użytkowników i dostawców tej makulatury, a nie tylko na beneficjentów.
- (35) Inny sposób interpretacji wytycznych może doprowadzić do subsydiowania przez państwa członkowskie dużych inwestycji, w drodze udzielania pomocy o wysokiej intensywności, we wszystkich tych sektorach, w których zużyte produkty mogą być wykorzystane jako surowce do produkcji, lub w przypadku gdy takie wykorzystanie jest ogólnie przyjętą praktyką w sektorze. Ponadto przy takiej interpretacji istniałaby możliwość obchodzenia zasad poprzez udzielanie pomocy podmiotom niepowodującym zanieczyszczeń, które, zgodnie z prawem wspólnotowym, nie mają obowiązku zajmować się zanieczyszczeniami wytwarzanymi przez inne podmioty, lecz przedsiębiorstwom wykazującym troskę o redukcję zanieczyszczeń.
- (36) Niemniej jednak zgodnie z dalszymi wyjaśnieniami, istnieje możliwość, że elementy wybranych projektów inwestycyjnych będą się kwalifikowały do pomocy na ochronę środowiska z innych powodów.
- 6.3. Zgodność pomocy na inwestycję dotyczącą zwiększenia ilości papieru przeznaczonego do odzysku na podstawie wytycznych dotyczących pomocy regionalnej i innych postanowień Traktatu**
- (37) Zjednoczone Królestwo nie przekazało żadnych informacji, które pozwoliłyby zatwierdzić program na podstawie Wytycznych w sprawie krajowej pomocy regionalnej na lata 2007–2013⁽²⁾.
- (38) Chociaż program zawiera elementy kwalifikujące się do dodatkowej pomocy regionalnej, przewidzianej w wytycznych dotyczących pomocy na rzecz środowiska, został on zgłoszony wyłącznie jako pomoc na ochronę środowiska. Dlatego też Komisja bierze pod uwagę aspekt dodatkowej pomocy regionalnej, jednak nie może uznać, że program jako taki jest zgodny z Wytycznymi w sprawie krajowej pomocy regionalnej. Niemniej jednak można przeprowadzić inną analizę pod kątem pomocy regionalnej, gdy Komisja podda ocenie indywidualne zgłoszenia i otrzyma informacje na temat beneficjentów.

⁽¹⁾ CEPI, „Special Recycling 2004 Statistics”, str. 5, dostępne pod adresem: <http://www.cepi.org/files/Sp%20Rec%202005-1-35002A.pdf>

⁽²⁾ Dz.U. C 54 z 4.3.2006, str. 13.

(39) Komisja uważa, że inne zasady opierające się na art. 87 ust. 3 lit. c) nie mają zastosowania i że inne zwolnienia przewidziane w art. 87 ust. 2 i 3 Traktatu WE nie dotyczą tego programu.

6.4. Zgodność pomocy bezpośrednio na podstawie art. 87 ust. 3 lit. c)

(40) Ponieważ wytyczne dotyczące pomocy na rzecz środowiska nie mają zastosowania, program należy ocenić bezpośrednio na podstawie art. 87 ust. 3 lit. c). Komisja przeprowadzała już taką ocenę w przeszłości, dwukrotnie przy okazji programu recyklingu, zarządzanego przez WRAP⁽¹⁾ i podczas rozpatrywania dwóch innych spraw dotyczących przemysłu papierniczego⁽²⁾.

(41) W przypadku pomocy na inwestycje, w wyniku których jej beneficjenci przyczynią się do ograniczenia zanieczyszczeń wytwarzanych przez inne przedsiębiorstwa (w szczególności związane z gospodarką odpadami i recyklingiem), Komisja konsekwentnie stosowała następujące kryteria, które stanowią uzupełnienie warunków przyznawania pomocy na inwestycje, określonych w wytycznych dotyczących pomocy na rzecz środowiska:

a) pomoc nie zwalnia pośrednio zanieczyszczających z obciążeń, które powinni ponieść na mocy prawa wspólnotowego, ani tych, które należy uznać za normalne koszty prowadzenia działalności przez zanieczyszczających;

b) inwestycja wykracza poza „aktualny stan techniki” lub wykorzystuje tradycyjne technologie w sposób sprzyjający innowacjom;

c) przetwarzane materiały zostałyby w przeciwnym razie usunięte lub przetworzone w sposób mniej przyjazny dla środowiska; oraz

d) inwestycja nie wpływa jedynie na zwiększenie popytu na materiały przeznaczone do recyklingu, bez równoczesnego zwiększenia ich pozysku.

a) *Inwestycja nie zwalnia pośrednio zanieczyszczających z obciążeń, które powinni ponieść na mocy prawa wspólnotowego*

(42) Chociaż zostały wytyczone wspólnotowe cele dotyczące recyklingu makulatury, ustanowione w dyrektywie Rady 99/31/WE z dnia 26 kwietnia 1999 r. w sprawie składowania odpadów⁽³⁾, prawo UE nie nakłada na papiernie obowiązku polegającego na zbieraniu lub odzyskiwaniu papieru, który sprzedawany. Prawo UE nie wprowadza również obowiązku dla biur i innych użytkowników papieru drukowego i papieru do pisania z prywatnego sektora, polegającego na zapewnieniu zbiórki i recyklingu papieru, który wykorzystują. Dlatego Komisja uważa, że

program zaproponowany przez Zjednoczone Królestwo nie zwalnia ani beneficjentów, ani dostawców makulatury z żadnych obciążeń wynikających dla nich na mocy prawa UE.

b) *Inwestycja wykracza poza „aktualny stan techniki” lub wykorzystuje tradycyjne technologie w sposób sprzyjający innowacjom*

(43) W ramach najnowszej praktyki Komisji pojęcie „aktualny stan techniki” było interpretowane jako proces, w którym wykorzystanie produktów odpadowych do wytworzenia produktu końcowego jest normalną ekonomicznie opłacalną praktyką. Pojęcie „aktualny stan techniki” powinno być interpretowane, gdzie stosowne, z punktu widzenia technologii europejskiej i perspektywy wspólnego rynku.

(44) Generalnie wykorzystywanie makulatury do produkcji papieru jest działalnością opłacalną i podejmowaną na coraz większą skalę⁽⁴⁾. W poprzednich sprawach Komisja uznała, że w przypadku niektórych rodzajów papieru wykorzystanie makulatury nie powinno być traktowane jako wykraczające poza aktualny stan techniki we Wspólnocie⁽⁵⁾.

(45) Niemniej jednak program przedstawiony przez Zjednoczone Królestwo ogranicza się do zwiększenia mocy w celu produkcji papieru drukowego i papieru do pisania z makulatury powstającej z tych rodzajów papieru. Dane statystyczne przytoczone przez Zjednoczone Królestwo świadczą o tym, że w UE ilość odzyskiwanej makulatury z papieru drukowego i papieru do pisania jest wyjątkowo niewielka w porównaniu do pozostałych rodzajów papieru. Co ważniejsze istnieją bariery technologiczne, które utrudniają produkcję papieru drukowego i papieru do pisania z makulatury powstającej z tych rodzajów papieru, w szczególności trudności w usuwaniu farb i tuszu, używanych do drukowania na papierze drukowym i papierze do pisania. Ponadto, zgodnie z zapewnieniem Zjednoczonego Królestwa, pomoc nie będzie udzielona w odniesieniu do technologii, która już została opracowana i jest obecnie stosowana, czyli technologii ekonomicznie opłacalnej i wobec tego będącej normalną praktyką.

(46) Dlatego Komisja przyjmuje, że kwalifikowalna inwestycja w ramach programu opisanego powyżej, dotycząca odbarwiania makulatury z papieru drukowego i papieru do pisania, wykracza poza aktualny stan techniki we Wspólnocie. Komisja będzie jednak musiała poddać bardziej szczegółowej ocenie jego zgodność z tym kryterium, jeżeli Zjednoczone Królestwo zgłosi duże indywidualne dotacje w ramach tego programu, zgodnie z podjętym zobowiązaniem, o którym mowa w motywie 16 powyżej.

⁽¹⁾ Dz.U. L 102 z 7.4.2004, str. 59 i N 412/05.

⁽²⁾ Odpowiednio Dz.U. L 314 z 28.11.2003, str. 26 i Dz.U. L 53 z 26.2.2005, str. 66. Kryteria zastosowane w tych sprawach zostały także omówione w rocznym sprawozdaniu dotyczącym konkurencji z 2004 r.

⁽³⁾ Dz.U. L 182 z 16.7.1999, str. 1.

⁽⁴⁾ CEPI, Special Recycling 2004 Statistics, str. 5, dostępne pod adresem: <http://www.cepi.org/files/Sp%20Rec%202005-135002A.pdf>.

Zob. także decyzje Komisji w sprawach *Hamburger AG* (C 72/01) z dnia 9 kwietnia 2002 r., Dz.U. L 296 z 20.10.2002, str. 50 i *Kartogroup* (N184/2000) z 18 lipca 2001 r., Dz.U. C 5 z 8.1.2002, str. 2.

⁽⁵⁾ C73/2003 *Stora Enso Langerbrugge*, Dz.U. L 53 z 26.2.2005, str. 66. W tej sprawie Komisja stwierdziła, że zakład produkujący papier gazetowy w 100 % z odpadów papieru gazetowego mieści się w zakresie aktualnego stanu techniki w UE.

c) *Przetwarzane materiały zostałyby w przeciwnym razie usunięte lub zagospodarowane w sposób mniej przyjazny dla środowiska i d) inwestycja nie wpływa jedynie na zwiększenie popytu na materiały przeznaczone do recyklingu, bez równoczesnego zwiększenia ich pozysku*

- (47) Ponieważ Zjednoczone Królestwo określa odpowiednie warunki dotyczące minimalnej ilości makulatury, która w przeciwnym razie nie byłaby zbierana i trafiłaby na składowisko odpadów, Komisja utwierdza się w przekonaniu, że program przyniesie znaczne i rzeczywiste korzyści dla środowiska. Wtórne efekty wynikające z opracowania nowych technologii i większe zapotrzebowanie na makulaturę z papieru drukowego i papieru do pisania mogą z kolei przyczynić się do większych korzyści dla środowiska, wynikających z programu.
- (48) W każdym razie pomoc ma wpływ nie tylko na to, kto będzie wykorzystywał papier, lecz także skutecznie przyczyni się do wzrostu pozysku takiego papieru.
- (49) Warunek dotyczący minimalnej ilości 50 % surowców wtórnych wcześniej niepozyskiwanych do recyklingu ma ważne znaczenie dla ograniczenia potencjalnego zakłócenia konkurencji w odniesieniu do konkurentów, którzy również wykorzystują makulaturę z papieru drukowego i papieru do pisania, takich jak producenci papieru bibułkowego i podmioty sprzedające masę papierniczą z surowców pochodzących z odzysku.
- (50) Komisja będzie musiała bardziej szczegółowo przeanalizować kwestię potencjalnego zakłócenia konkurencji i korzyści dla środowiska w indywidualnych przypadkach, które mogą być jej zgłoszone przez Zjednoczone Królestwo, zgodnie ze zobowiązaniami opisanymi w motywie 17, w celu oceny poziomu pozysku z biur i przedsiębiorstw, poziomu dodatkowego pozysku z nowych źródeł i pozysku z MŚP.

Intensywność pomocy

- (51) Intensywność zgłoszonej pomocy jest zgodna z pkt 34 i 35 wytycznych dotyczącymi pomocy na rzecz środowiska.

Koszty kwalifikowalne

- (52) W poprzednich sprawach dotyczących zwiększenia mocy przerobowych papieru Komisja odwołała się do wytycznych dotyczących pomocy na rzecz środowiska⁽¹⁾. W pkt 37 tych wytycznych stwierdzono, że koszty kwalifikowalne muszą ściśle ograniczać się do dodatkowych kosztów inwestycji, które są niezbędne do spełnienia celów związanych z środowiskiem naturalnym. Zgodnie z motywami 9 do 11 powyżej, Zjednoczone Królestwo zobowiązało się spełnić ten wymóg. Komisja zwraca uwagę, że pomoc może dotyczyć bardzo zróżnicowanych sytuacji takich, jak inwestycje w nowe moce produkcyjne w zakresie papieru niezależnie od tego, czy będzie miała miejsce wymiana instalacji, inwestycje zwią-

zane z przejściem na inne rodzaje produkcji lub z innymi zmianami dotyczącymi istniejących mocy produkcyjnych w zakresie papieru drukowego i papieru do pisania, inwestycje w nowe instalacje do wytwarzania masy papierniczej, inwestycje związane ze zmianą przeznaczenia lub z innymi zmianami dotyczącymi istniejących instalacji do wytwarzania masy papierniczej, inwestycje w nowe instalacje do odbarwiania, inwestycje związane ze zmianą przeznaczenia lub z innymi zmianami dotyczącymi istniejących instalacji do odbarwiania oraz innego rodzaju inwestycje. Zjednoczone Królestwo zobowiązało się do wyliczania kosztów kwalifikowalnych we wszystkich tych przypadkach poprzez odjęcie od kosztów inwestycji wszelkich odpowiednich kosztów inwestycji porównywalnych⁽²⁾. Komisja zdaje sobie sprawę, że wytypowanie odpowiedniej inwestycji porównywalnej może się wiązać z przeprowadzeniem oceny złożonej pod względem technicznym. Niemniej jednak władze Zjednoczonego Królestwa zobowiązały się przesyłać Komisji roczne sprawozdanie, które będzie zawierało, w odniesieniu do każdego beneficjenta, opis inwestycji każdorazowo przyjętej na potrzeby porównania. Komisja uważa, że zobowiązania podjęte przez Zjednoczone Królestwo zapewniają ściśle ograniczenie kosztów kwalifikowalnych do dodatkowych kosztów inwestycyjnych niezbędnych do osiągnięcia celów środowiskowych i we wszystkich przypadkach uwzględnia porównywalne inwestycje o podobnych mocach, które nie zapewniają jednak takiego samego poziomu ochrony środowiska. Zjednoczone Królestwo zobowiązało się spełnić warunek określony w pkt 76, który przewiduje obowiązek zgłaszania każdego indywidualnego przypadku pomocy inwestycyjnej przyznanej na podstawie zatwierzonego programu, jeżeli koszty kwalifikowalne przekraczają 25 mln EUR i jeżeli pomoc przekracza wartość ekwiwalentu dotacji brutto, wynoszącego 5 mln EUR. Dzięki temu zobowiązaniu Komisja będzie mogła sprawdzić sposób wyliczenia kosztów kwalifikowalnych dla poszczególnych zgłoszeń dużych kwot pomocy.

7. WNIOSKI

- (53) Zgłoszony środek mieści się w zakresie definicji pomocy państwa zawartej w art. 87 ust. 1 i Zjednoczone Królestwo dopełniło obowiązku zgłoszenia pomocy zgodnie z art. 88 ust. 3 Traktatu.
- (54) Zgłoszona pomoc ma się przyczynić do ograniczenia zanieczyszczeń wytwarzanych przez przedsiębiorstwa, jednakże nie zwalnia pośrednio zanieczyszczających z obciążeń, które powinni ponieść na mocy prawa UE. Pomoc dotyczy inwestycji, które wykraczają poza aktualny stan techniki i oczekuje się, że przyczyni się do faktycznych korzyści dla środowiska, ponieważ dotyczy materiałów, które w przeciwnym razie trafiłyby na składowisko odpadów lub byłyby przetworzone w sposób mniej przyjazny dla środowiska. Pomoc nie wpłynie jedynie na zwiększenie popytu na materiały przeznaczone do recyklingu, bez równoczesnego zwiększenia ich pozysku.

⁽¹⁾ C 73/2003 Stora Enso Langerbrugge, Dz.U. L 53 z 26.2.2005, str. 66.

⁽²⁾ W przypadku braku norm na koszty kwalifikowalne składają się koszty inwestycji niezbędnej do osiągnięcia wyższego poziomu ochrony środowiska niż ten, który dany podmiot gospodarczy lub podmioty gospodarcze osiągnąłby(-łyby) bez żadnej pomocy na ochronę środowiska.

- (55) Koszty kwalifikowalne programu będą wyliczone zgodnie z pkt 37 wytycznych dotyczących pomocy na rzecz środowiska.
- (56) Zgodnie z pkt 76 wytycznych dotyczących pomocy na rzecz środowiska Zjednoczone Królestwo zgłosi Komisji każdy indywidualny przypadek pomocy inwestycyjnej, przyznanej na podstawie zatwierzonego programu, jeżeli koszty kwalifikowalne przekraczają 25 mln EUR i jeżeli pomoc przekracza wartość ekwiwalentu dotacji brutto wynoszącego 5 mln EUR.
- (57) W związku z tym pomoc zostaje uznana za zgodną ze wspólnym rynkiem na podstawie art. 87 ust. 3 lit. c) Traktatu WE,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Zgłoszony program pomocy państwa dotyczący programu działania w zakresie odpadów i zasobów (WRAP) w odniesieniu do

papieru drukowego i papieru do pisania, co do którego Zjednoczone Królestwo zamierza ogłosić zaproszenie do składania ofert, o maksymalnym budżecie wynoszącym 20 mln GBP (około 28,6 mln EUR) i obowiązującym do dnia 31 marca 2011 r., jest zgodny z art. 87 ust. 3 lit. c) Traktatu WE.

Wobec powyższego zatwierdza się wprowadzenie w życie tego środka.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do Zjednoczonego Królestwa.

Sporządzono w Brukseli, dnia 28 listopada 2007 r.

W imieniu Komisji

Neelie KROES

Członek Komisji

SPROSTOWANIA

Sprostowanie do rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiającego wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”)

(Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej L 299 z dnia 16 listopada 2007 r.)

1. Strona 4, motyw 19:

zamiast: „(19) W celu zapewnienia równowagi na rynku mleka oraz stabilizacji cen rynkowych we wspólnej organizacji rynku mleka i przetworów mlecznych przewidziano przyznawanie dopłat do prywatnego przechowywania niektórych produktów z masła i produktów serowych.”

powinno być: „(19) W celu zapewnienia równowagi na rynku mleka oraz stabilizacji cen rynkowych we wspólnej organizacji rynku mleka i przetworów mlecznych przewidziano przyznawanie dopłat do prywatnego przechowywania śmietanki, niektórych produktów z masła i niektórych produktów serowych.”

2. Strona 4, motyw 22:

zamiast: „(...) jaj oraz drobiu, powinny (...)”,

powinno być: „(...) jaj oraz mięsa drobiowego, powinny (...)”.

3. Strona 5, motyw 29:

zamiast: „(...) jaj oraz drobiu przewidziano (...)”,

powinno być: „(...) jaj oraz mięsa drobiowego przewidziano (...)”.

4. Strona 6, motyw 41:

zamiast: „(41) We wspólnej organizacji rynku suszu paszowego oraz lnu i konopi wprowadzono dopłaty do przetwarzania w tych sektorach jako środek regulujący rynek wewnętrzny w odniesieniu do tych sektorów.”

powinno być: „(41) We wspólnej organizacji rynku suszu paszowego oraz lnu i konopi wprowadzono pomoc do przetwarzania w tych sektorach jako środek regulujący rynek wewnętrzny w odniesieniu do tych sektorów. Przepisy te powinny zostać utrzymane.”

5. Strona 7, motyw 49:

zamiast: „(...) jaj oraz drobiu wprowadzono (...)”,

powinno być: „(...) jaj oraz mięsa drobiowego wprowadzono (...)”.

6. Strona 7, motyw 52:

zamiast: „(...) sektorów jaj i drobiu istniejące (...)”,

powinno być: „(...) sektorów jaj i mięsa drobiowego istniejące (...)”.

7. Strona 7, motyw 52:

zamiast: „(...) handlowych w odniesieniu do drobiu oraz w (...)”,

powinno być: „(...) handlowych w odniesieniu do mięsa drobiowego oraz w (...)”.

8. Strona 9, motyw 71:

zamiast: „(71) Celem rozporządzenia Rady (EWG) nr 2729/75 z dnia 29 października 1975 r. w sprawie opłat przywozowych na mieszanki zbóż, ryżu i ryżu łamanego ⁽¹⁾ jest zapewnienie właściwego funkcjonowania systemu opłat w przypadku przywozu mieszanek zbóż, ryżu i ryżu łamanego. (...)”,

powinno być: „(71) Celem rozporządzenia Rady (EWG) nr 2729/75 z dnia 29 października 1975 r. w sprawie opłat przywozowych na mieszanki zbóż, ryżu i ryżu łamanego ⁽¹⁾ jest zapewnienie właściwego funkcjonowania systemu opłat celnych w przypadku przywozu mieszanek zbóż, ryżu i ryżu łamanego. (...)”.

9. Strona 17, spis treści, załącznik III:

zamiast: „Część VII: Definicje dotyczące sektora drobiu”,

powinno być: „Część VII: Definicje dotyczące sektora mięsa drobiowego”.

10. Strona 18, spis treści, załącznik XIV:

zamiast: „(...) SEKTORÓW JAJ I DROBIU, O KTÓRYCH (...)”,

powinno być: „(...) SEKTORÓW JAJ I MIĘSA DROBIOWEGO, O KTÓRYCH (...)”.

11. Strona 21, art. 8 ust. 1:

zamiast: „Dla produktów, o których mowa w art. 5 ust. 1, (...)”,

powinno być: „Dla produktów, o których mowa w art. 6 ust. 1, (...)”.

12. Strona 22, art. 8 ust. 1 lit. c) akapit drugi:

zamiast: „Ceny referencyjne, o których mowa w pkt (i) oraz (ii), stosuje się do cukru luzem, na podstawie ceny *ex factory* cukru standardowej jakości określonej w załączniku IV pkt B;”,

powinno być: „Ceny referencyjne, o których mowa w pkt (i) oraz (ii), stosuje się do cukru luzem, na bazie dostawy EXW cukru standardowej jakości określonej w załączniku IV pkt B;”.

13. Strona 24, art. 23 akapit drugi:

zamiast: „Jednakże jeśli rzeczywista zawartość białka jest mniejsza od ustalonej w art. 10 lit. f) minimalnej zawartości białka w odtuszczonej masie suchej wynoszącej 35,6 %, lecz nie mniejsza niż 31,4 %, cena interwencyjna jest równa cenie referencyjnej pomniejszonej o 1,75 % na każdy punkt procentowy poniżej 35,6 %.”,

powinno być: „Jednakże jeśli rzeczywista zawartość białka jest mniejsza niż minimalna zawartość białka wynosząca 35,6 % w masie, ustalona w art. 10 lit. f), ale nie mniejsza niż 31,4 % w masie w odniesieniu do suchej masy beztłuszczowej, cena interwencyjna jest równa cenie referencyjnej pomniejszonej o 1,75 % na każdy punkt procentowy, o który zawartość białka jest niższa od 35,6 % w masie.”.

14. Strona 25, art. 28 zdanie wprowadzające:

zamiast: „(...) , które określa Komisja zgodnie z art. 40”,

powinno być: „(...) , które określa Komisja zgodnie z art. 43”.

15. Strona 27, art. 38 lit. c):

zamiast: „c) każde inne pojedyncze państwo członkowskie poza Zjednoczonym Królestwem.”,

powinno być: „c) każde inne państwo członkowskie poza Zjednoczonym Królestwem, rozpatrywane osobno.”.

16. Strona 29, art. 44 ust. 1 lit. f):

zamiast: „drobiu”,

powinno być: „mięsa drobiowego”.

17. Strona 32, art. 54:

zamiast: „jaj oraz drobiu.”,

powinno być: „jaj oraz mięsa drobiowego”.

18. Strona 34, art. 65 lit. d):

zamiast: „d) „gospodarstwo” oznacza gospodarstwo zgodnie z definicją w art. 2 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 1782/2003;”,

powinno być: „d) „gospodarstwo” oznacza gospodarstwo zgodnie z definicją w art. 2 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003;”.

19. Strona 35, art. 65 lit. j):

zamiast: „j) „kwota krajowa” oznacza kwotę, o której mowa w art. 63 i która jest ustalana dla każdego państwa członkowskiego;”,

powinno być: „j) „kwota krajowa” oznacza kwotę, o której mowa w art. 66 i która jest ustalana dla każdego państwa członkowskiego;”.

20. Strona 35, art. 66 ust. 1:

zamiast: „(...) zostały określone w załączniku X pkt 1.”,

powinno być: „(...) zostały określone w załączniku IX pkt 1.”.

21. Strona 35, art. 66 ust. 2:
- zamiast:* „2. Kwoty, o których mowa w ust. 1, są rozdzielane między producentów zgodnie z art. 64 (...)”,
- powinno być:* „2. Kwoty, o których mowa w ust. 1, są rozdzielane między producentów zgodnie z art. 67 (...)”.
22. Strona 35, art. 66 ust. 3:
- zamiast:* „3. Kwoty krajowe określone w załączniku X pkt 1 (...)”,
- powinno być:* „3. Kwoty krajowe określone w załączniku IX pkt 1 (...)”.
23. Strona 35, art. 66 ust. 4:
- zamiast:* „4. W przypadku Bułgarii i Rumunii ustanawia się specjalną rezerwę restrukturyzacyjną zgodnie z załącznikiem X pkt 2. (...)”,
- powinno być:* „4. W przypadku Bułgarii i Rumunii ustanawia się specjalną rezerwę restrukturyzacyjną zgodnie z załącznikiem IX pkt 2. (...)”.
24. Strona 35, art. 67 ust. 4:
- zamiast:* „4. Komisja może zwiększyć część fińskiej kwoty krajowej przyznanej na dostawy, o których mowa w art. 63 (...)”,
- powinno być:* „4. Komisja może zwiększyć część fińskiej kwoty krajowej przyznanej na dostawy, o których mowa w art. 66 (...)”.
25. Strona 36, art. 72 ust. 1 akapit pierwszy:
- zamiast:* „(...) przed tą datą ponownie staje się producentem w rozumieniu art. 62 lit. c)”,
- powinno być:* „(...) .przed tą datą ponownie staje się producentem w rozumieniu art. 65 lit. c)”.
26. Strona 40, art. 86 ust. 1 lit. c):
- zamiast:* „c) przedsiębiorstwa, które otrzymały dostawy od osób fizycznych lub prawnych, które to osoby zawarły umowy z producentami paszy przeznaczonej do suszenia.”,
- powinno być:* „c) przedsiębiorstwa, które otrzymały dostawy od osób fizycznych lub prawnych, które to osoby zawarły umowy z producentami zielonki przeznaczonej do suszenia.”.
27. Strona 40, art. 86 ust. 2:
- zamiast:* „2. Pomoc określoną w ust. 1 wypłaca się w odniesieniu do suszu paszowego, który opuścił zakład przetwórczy i który spełnia następujące wymogi:”,
- powinno być:* „2. Pomoc określoną w ust. 1 wypłaca się w odniesieniu do suszu paszowego, który opuścił przedsiębiorstwo przetwórcze i który spełnia następujące wymogi:”.
28. Strona 40, art. 87 ust. 3:
- zamiast:* „3. W przypadku gdy została wypłacona zaliczka, wyrównanie, stanowiące różnicę między wysokością zaliczki a całkowitą sumą dopłaty należącą się przedsiębiorstwu przetwórczemu, jest wypłacane z zastrzeżeniem stosowania art. 88 ust. 2.”,
- powinno być:* „3. W przypadku gdy została wypłacona zaliczka, wyrównanie, stanowiące różnicę między wysokością zaliczki a całkowitą sumą pomocy należącą się przedsiębiorstwu przetwórczemu, jest wypłacane z zastrzeżeniem stosowania art. 88 ust. 2.”.
29. Strona 40, art. 88, tytuł:
- zamiast:* „Stawka dopłat”,
- powinno być:* „Stawka pomocy”.
30. Strona 40, art. 89:
- zamiast:* „(...) suszu paszowego lub suszu suszonego na słońcu , w odniesieniu do której może zostać przyznana pomoc określona w art. 86. Ilość ta jest rozdzielana między zainteresowane państwa członkowskie jako krajowe ilości gwarantowane zgodnie z załącznika XI pkt B.”,
- powinno być:* „(...) suszu paszowego otrzymywanego metodą dehydratacji lub metodą suszenia na słońcu, w odniesieniu do której może zostać przyznana pomoc określona w art. 86. Ilość ta jest rozdzielana pomiędzy zainteresowane państwa członkowskie jako krajowe ilości gwarantowane, zgodnie z załącznikiem XI pkt B.”.

31. Strona 41, art. 92, tytuł:
zamiast: „Stawka dopłat”,
powinno być: „Stawka pomocy”.
32. Strona 41, art. 94 ust. 1:
zamiast: „(...) zgodnie z załącznika XI pkt A.”,
powinno być: „(...) zgodnie z załącznikiem XI pkt A.”.
33. Strona 42, art. 95 lit. e):
zamiast: „e) warunków przyznawania dopłaty i wypłacania zaliczki, a zwłaszcza dowodu przetworzenia słomy;”,
powinno być: „e) warunków przyznawania pomocy i wypłacania zaliczki, a zwłaszcza dowodu przetworzenia słomy;”.
34. Strona 42, art. 96 ust. 2:
zamiast: „2. Komisja okresowo ustala kwotę refundacji, o której mowa w ust. 1.”,
powinno być: „2. Komisja okresowo ustala stawkę refundacji, o której mowa w ust. 1.”.
35. Strona 46, art. 116, tytuł:
zamiast: „Normy handlowe dla produktów sektorów jaj i drobiu”,
powinno być: „Normy handlowe dla produktów sektorów jaj i mięsa drobiowego”.
36. Strona 46, art. 116:
zamiast: „Produkty sektorów jaj i drobiu są (...)”,
powinno być: „Produkty sektorów jaj i mięsa drobiowego są (...)”.
37. Strona 47, art. 121 lit. d) ppkt (ii):
zamiast: „(ii) częstotliwości odbioru, dostawy, przechowywania i przenoszenia jaj;”,
powinno być: „(ii) częstotliwości odbioru, dostawy, ochrony i przygotowania jaj;”.
38. Strona 47, art. 121 lit. f):
zamiast: „f) w przypadku przepisów dotyczących norm produkcji i wprowadzania do obrotu jaj wylęgowych i piskląt drobiu hodowlanego, o których mowa w załączniku XIa część C.”,
powinno być: „f) w przypadku przepisów dotyczących norm produkcji i wprowadzania do obrotu jaj wylęgowych i piskląt drobiu hodowlanego, o których mowa w załączniku XIV część C.”.
39. Strona 47, art. 130 ust. 1 lit. n):
zamiast: „drobiu”,
powinno być: „mięsa drobiowego”.
40. Strona 51, art. 136 ust. 1 zdanie drugie:
zamiast: „Należności te nie mogą jednak przekroczyć komercyjnej stawki celnej określonej na podstawie nomenklatury scalonej.”,
powinno być: „Należności te nie mogą jednak przekroczyć konwencyjnej stawki celnej określonej na podstawie Nomenklatury Scalonej.”.
41. Strona 52, art. 141 ust. 1:
zamiast: „1. Do przywozu jednego z produktów (...)”,
powinno być: „1. Do przywozu jednego lub więcej produktów (...)”.
42. Strona 52, art. 141 ust. 1:
zamiast: „(...) koziego, jaj, drobiu i bananów (...)”,
powinno być: „(...) koziego, jaj, mięsa drobiowego i bananów (...)”.

43. Strona 52, art. 144, ust. 2, lit. c)

zamiast: „c) metoda oparta na uwzględnianiu tradycyjnego modelu handlu (metoda „przywozów tradycyjnych lub nowych”).”

powinno być: „c) metoda oparta na uwzględnianiu tradycyjnego modelu handlu (metoda „importerów tradycyjnych lub nowych”).”

44. Strona 55, art. 158 ust. 2 akapit drugi:

zamiast: „W przypadku mączki chmielowej, mączki chmielowej z podwyższoną zawartością lupuliny, wyciągu z szyszek chmielowych oraz mieszanych produktów chmielowych świadectwo może być uznane za równoważne certyfikatowi, jeżeli zawartość alfakwasów w tych produktach nie jest mniejsza od zawartości w chmielu, z którego zostały one wytworzone.”

powinno być: „W przypadku mączki chmielowej, mączki chmielowej z podwyższoną zawartością lupuliny, wyciągu z szyszek chmielowych oraz mieszanych produktów chmielowych świadectwo może być uznane za równoważne certyfikatowi, wyłącznie jeżeli zawartość alfakwasów w tych produktach nie jest mniejsza od zawartości w chmielu, z którego zostały one wytworzone.”

45. Strona 56, art. 160 ust. 1:

zamiast: „(...) koziego, jaj, drobiu i alkoholu (...)”,

powinno być: „(...) koziego, jaj, mięsa drobiowego i alkoholu (...)”.

46. Strona 56, art. 161 ust. 1 lit. j):

zamiast: „drobiu”,

powinno być: „mięsa drobiowego”.

47. Strona 56, art. 161 ust. 3:

zamiast: „3. Komisja przyjmuje szczegółowe przepisy dotyczące stosowania ust. 1 i 2, w tym dotyczące okresów ważności pozwoleń i stopnia zabezpieczenia.”

powinno być: „3. Komisja przyjmuje szczegółowe przepisy dotyczące stosowania ust. 1 i 2, w tym dotyczące okresów ważności pozwoleń i stawki zabezpieczenia.”

48. Strona 57, art. 162 ust. 1 lit. a) ppkt (viii):

zamiast: „drobiu”,

powinno być: „mięsa drobiowego”.

49. Strona 57, art. 164 ust. 3 lit. i):

zamiast: „(...) wieprzowiny, jaj i drobiu różnicę (...)”,

powinno być: „(...) wieprzowiny, jaj i mięsa drobiowego różnicę (...)”.

50. Strona 58, art. 164 ust. 4 zdanie pierwsze:

zamiast: „4. Komisja może ustalić sumę korygującą mającą zastosowanie do refundacji wywozowych w odniesieniu do sektorów zbóż i ryżu.”

powinno być: „4. Komisja może ustalić kwotę korygującą mającą zastosowanie do refundacji wywozowych w odniesieniu do sektorów zbóż i ryżu.”

51. Strona 58, art. 167 ust. 2 lit. b):

zamiast: „b) w stosownych przypadkach, w odniesieniu do faktycznego miejsca przeznaczenia, jeżeli różni się ono od miejsca przeznaczenia wskazanego w pozwoleniu, przy czym obowiązująca w takim przypadku suma nie przekracza sumy obowiązującej w odniesieniu do miejsca przeznaczenia wskazanego w pozwoleniu.”

powinno być: „b) w stosownych przypadkach, w odniesieniu do faktycznego miejsca przeznaczenia, jeżeli różni się ono od miejsca przeznaczenia wskazanego w pozwoleniu, przy czym obowiązująca w takim przypadku kwota nie przekracza kwoty obowiązującej w odniesieniu do miejsca przeznaczenia wskazanego w pozwoleniu.”

52. Strona 59, art. 171 ust. 2 lit. c):

zamiast: „c) metoda oparta na uwzględnianiu tradycyjnego modelu handlu (metoda „przywozów tradycyjnych lub nowych”).”,

powinno być: „c) metoda oparta na uwzględnianiu tradycyjnego modelu handlu (metoda „importerów tradycyjnych lub nowych”).”.

53. Strona 60, art. 174 ust. 1:

zamiast: „(...) koziego oraz drobiu.”,

powinno być: „(...) koziego oraz mięsa drobiowego.”.

54. Strona 62, art. 182 ust. 3 akapit czwarty:

zamiast: „Zainteresowane państwa członkowskie informują Komisję w terminie 30 dni od zakończenia każdego roku gospodarczego o wysokość pomocy państwa faktycznie przyznanej w danym roku gospodarczym.”,

powinno być: „Zainteresowane państwa członkowskie informują Komisję w terminie 30 dni od zakończenia każdego roku gospodarczego o wielkości pomocy państwa faktycznie przyznanej w danym roku gospodarczym.”.

55. Strona 62, art. 182 ust. 4:

zamiast: „(...) Całkowita wysokość tej pomocy nie przekracza 110 mln EUR rocznie.”,

powinno być: „(...) Całkowita wielkość tej pomocy nie przekracza 110 mln EUR rocznie.”.

56. Strona 62, art. 184 pkt 1):

zamiast: „1) Radzie do dnia 30 września 2008 r. – dotyczące sektora suszu paszowego, na podstawie oceny przepisów zawartych w niniejszym rozporządzeniu, omawiające w szczególności rozwój obszarów produkcji roślin strączkowych (...)”,

powinno być: „1) Radzie do dnia 30 września 2008 r. – dotyczące sektora suszu paszowego, na podstawie oceny przepisów zawartych w niniejszym rozporządzeniu, omawiające w szczególności rozwój obszarów produkcji roślin motylkowych (...)”.

57. Strona 63, art. 186 lit. b):

zamiast: „(...) wieprzowiny, jaj i drobiu oraz w (...)”,

powinno być: „(...) wieprzowiny, jaj i mięsa drobiowego oraz w (...)”.

58. Strona 66, art. 204 ust. 2 lit. a):

zamiast: „(...) baraniego i koziego, jaj i drobiu (...)”,

powinno być: „(...) baraniego i koziego, jaj i mięsa drobiowego (...)”.

59. Strona 70, załącznik I część IV lit. b):

zamiast: „Produkty w proszku otrzymywane wyłącznie z pozostałości stałych i z soku powstających przy wytwarzaniu powyższych koncentratów”,

powinno być: „Produkty poddane dehydratacji otrzymywane wyłącznie z pozostałości stałych i z soku powstających przy wytwarzaniu powyższych koncentratów”.

60. Strona 72, załącznik I część VIII:

zamiast: „Len, surowy lub przerobione, ale nieprzędzony; odpady i pakuły lnu (włącznie z odpadami przędzy i szarpanką rozwłóknioną)”,

powinno być: „Len, surowy lub przetworzony, ale nieprzędzony; odpady i pakuły lnu (włącznie z odpadami przędzy i szarpanką rozwłóknioną)”.

61. Strona 72, załącznik I część VIII:

zamiast: „Konopie siewne (*Cannabis sativa* L.), surowe lub przerobione, ale nieprzędzone; odpady i pakuły konopi siewnych (włącznie z odpadami przędzy i szarpanką rozwłóknioną)”,

powinno być: „Konopie siewne (*Cannabis sativa* L.), surowe lub przetworzone, ale nieprzędzone; odpady i pakuły konopi siewnych (włącznie z odpadami przędzy i szarpanką rozwłóknioną)”.

62. Strona 91, załącznik III część VII – tytuł:
zamiast: „Definicje dotyczące sektora drobiu”,
powinno być: „Definicje dotyczące sektora mięsa drobiowego”.
63. Strona 91, załącznik III część VII pkt 1:
zamiast: „1. „Drób domowy żywy” oznacza żywe kury, kaczki, gęsi, indyki i perliczki o masie ponad 185 gramów.”,
powinno być: „1. „Drób żywy” oznacza żywe kury, kaczki, gęsi, indyki i perliczki o masie ponad 185 gramów.”.
64. Strona 91, załącznik III część VII pkt 3:
zamiast: „„Drób bity” oznacza martwe (...)”,
powinno być: „„Drób ubity” oznacza ubite (...)”.
65. Strona 93, załącznik IV pkt B pkt 1 lit. a):
zamiast: „a) to burak o dobrej jakości handlowej zgodnej z obowiązującymi przepisami;”,
powinno być: „a) to burak o solidnej i właściwej jakości handlowej;”.
66. Strona 93, załącznik IV pkt B pkt II pkt 1 lit. a):
zamiast: „a) jest dobrej jakości, zgodnej z prawem, dobrymi zwyczajami i praktyką kupiecką; suchy, w formie jednorodnych granulowanych kryształków, sypki;”,
powinno być: „a) jest solidnej i właściwej jakości handlowej, suchy, w formie jednorodnych granulowanych kryształków, sypki;”.
67. Strona 109, załącznik XIV:
zamiast: „NORMY HANDLOWE DLA PRODUKTÓW SEKTORÓW JAJ I DROBIU, O KTÓRYCH MOWA W ART. 116A”,
powinno być: „NORMY HANDLOWE DLA PRODUKTÓW SEKTORÓW JAJ I MIĘSA DROBIOWEGO, O KTÓRYCH MOWA W ART. 116”.
-